

ትምህርት አሥራ ስድስት

ኢሳይያስ 49-51

የመጀመሪያ ቀን

ኢሳይያስ 49

የትንቢተ ኢሳይያስን ሁለተኛ ዐቢይ ክፍል (ምዕ. 40-66) የመጀመሪያ ዐቢይ ክፍል (ምዕ. 40-48) አጥንተናል። የመጀመሪያው ክፍል ያተኮረው በሦስት የእግዚአብሔር ባሪያዎች ላይ ነበር። እነዚህም እስራኤላውያንን ከባቢሎን አገዛዝ ነፃ የሚያወጣው ቂሮስ፣ በታሪክ የእግዚአብሔርን ውጥኖች ተግባራዊ ያላደረገችና ወደፊት አንድ ቀን እግዚአብሔርን ወደ ማክበር የምትለወጠው እስራኤል፣ ብሎም መጭው የዓለም ነፃ አውጭ የሆነው መሢሕ ነበሩ። ሁለተኛው ዐቢይ ክፍል (ምዕ. 49-51) የእግዚአብሔር ፍጹም ባሪያ በሆነው መሢሔና እርሱ በሚያስገኛቸው መንፈሳዊ በረከቶች ላይ ያተኮራል። በመሆኑም ምዕራፎቹ በመሢሔ በኢየሱስ ክርስቶስ መግለጫዎች የተሞሉ ናቸው። የእግዚአብሔር ፍጹም ባሪያ እንደ መሆኑ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሙሉ ለሙሉ የሚፈጽመው እርሱ ነው። የተሟላ ሰላምና ጽድቅ የሰፈነበትን መንግሥት የሚመሠርተው እርሱ ነው። ፈውስና ነጻነት ከእርሱ ይፈልቃል። እርሱ ለሕዝቡ ኃጢአት ይሞታል።

1ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 49:1-7 አንብብ። ሀ) በዚህ ምንባብ መሠረት የእግዚአብሔር ባሪያ ምን እንደሚመስል ግለጽና ለእግዚአብሔር ባሪያዎች በተለይም ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዴት ሞዴል እንደሆነ አብራራ። ለ) እንደዚህ የእግዚአብሔር ባሪያ መሆን የሚያስቸግረን ለምንድን ነው? ሐ) ባሪያው «እንደ ተሳለ ፍላጻ አድርጎኛል» ሲል ምን ማለቱ ነው? መ) ይህ አገልግሎታችንን ስለምናካሂድበት መንገድ ሊያስተምረን የሚገባው እንዴት ነው?

ኢሳይያስ 49:1-3 ስለ መጭው የእግዚአብሔር ባሪያ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚናገር ሁለተኛው ዓቢይ «የአገልጋዩ ምንባብ» ነው። እስራኤል የእግዚአብሔር ታማኝ አገልጋይ ልትሆን የታሰበች ብትሆንም፣ በሚያሳዝን ሁኔታ ይህንኑ ተግባር ሳታከናውን ቀርታለች። ነገር ግን መጭው የእግዚአብሔር ባሪያ ለእስራኤል የታሰበውን ዓላማ ሁሉ ከግቡ ያደርሳል። መሢሔ ፍጹም አገልጋይ ይሆናል።

እግዚአብሔር ከሁላችንም በተለይም ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከሚፈልጋቸው ነገሮች አንዱ ነገሮችን በፍጽምና የማከናወን ዝንባሌ ነው። ብዙዎቻችን አንድን ነገር እስከሠራነው ድረስ ይህ በቂ ይመስለናል። አንድ ሰው ስብከት ካቀረበ በቂ ተግባር እንዳከናወነ ያስባል። ጥሩ ዝግጅት ስለ ማድረጉና መልእክቱን በሚገባ ስለ ማስተላለፉ አይጨነቅም። ለማስተማር ሲጠየቅም መጽሐፍ ቅዱሱን

ሳያጠናና ሳይጸልይ ከማብራሪያው መጽሐፍ ያነባል ወይም ወደ አእምሮው የመጣውን አሳብ ሁሉ እየተናገረ ይዘበዝባል። ብዙ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያናችን ሲመጡ ወይም ሲድኑ ስናይ ስኬታማ ተግባር ያከናወንን ይመስለናል። ወይም ደግሞ ወደ አምልኮ ፕሮግራም ወይም የጸሎት ስብሰባ ከሄድን ኃላፊነታችንን የተወጣን ይመስለናል። ስለ አምልኮና ጸሎት ጥራት ብዙም አይገደንም። ከሕያው አምላክ ጋር ተገናኝተናል ወይ? ብለን ራሳችንን አንጠይቅም። ለእግዚአብሔር እንደሚገባው ዘምረናል? መልእክቱን እግዚአብሔር ራሱ እንደሚናገር አስበን በጽሞና ተከታትለናል? ሙሉ ሕይወታችንን፣ ልባችንን፣ ነፍሳችንን፣ አእምሯችንንና አካላችንን እግዚአብሔርን ለማምለክና ለመታዘዝ ሳናስገዛ ሄድ-መለስ በሚል ተቅበዝባዥ ስሜት ብቻ አምልኮውን እናካሂዳለን።

ይህ ነገሮችን በአግባቡ ያለማከናወን ጉዳይ የሚታየው በአምልኮአችን ብቻ ሳይሆን በሥራችንም ጭምር ነው። ቢሮ ውስጥ ስንሠራ እናረፍዳለን፤ ሰዓቱ ሳይደርስ እንወጣለን፤ በቢሮአችን እግዚአብሔር ሥራችንን በሚገባ እንድናከናውን እንደሚፈልግ ሳናስብ ቀኑን ሁሉ ከጎደኞቻችን ጋር ስናወጋ፣ ሻይ-ቡና ስንልና ይህንንም በማድረጋችን እግዚአብሔርን እንዳገለገልን በማሰብ እናሳልፋለን። ጳውሎስ እንዳለው እንደ መብላትና መጠጣት በመሳሰሉት ተራ ጉዳዮች ሳይቀር በሁሉም እግዚአብሔርን ልናስከብር ይገባል (1ኛ ቆሮ. 10:31)። እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ መብላትና መጠጣት ካሰበን ሁሉም ነገር በአግባቡ ሊካሄድ ይገባል።

በኢሳይያስ ዘመን እግዚአብሔር በሚገባ ተዘጋጅተው ተግባራቸውን በብቃት ለመወጣት በማይፈልጉ ሰዎች ተሰላችቶ ነበር። ነቢያት፣ ነገሥታትና ካህናት እግዚአብሔርን ወክለው ሕዝቡን እንደሚያገለግሉ ቢናገሩም የመሪነቱ ተግባር ምን ያህል እንደሆነ አልተገነዘቡም ነበር። ሁሉንም ከመነካካት ይልቅ ጥቂቱን ጥሩ አድርጎ መሥራቱ እንደሚሻል እንኳ አልተረዱም ነበር። እግዚአብሔር የሰጣቸውን ኃላፊነት ለመወጣት ተጨማሪ ጥረት ሊያደርጉና ከልባቸው እግዚአብሔርን አስከብረው ለውጥ ሊያመጡ አልፈለጉም ነበር።

እግዚአብሔር ልዩ ባሪያውን «ስለታም ሰይፍ» እና «የተሳለ ፍላጻ» ሲል ጠርቶታል። ሁለት ዓይነት ሰይፎች ሊኖሩ እነዚህም ስለታምና ዱልዱም ናቸው። ዱልዱም ሰይፍ ያቆስል እንደሆነ እንጂ አይገድልም። ስለሆነም በጦርነት ጊዜ አያገለግልም። በሚፈልገው ጊዜ ውጤታማ ተግባር ሊያከናውንለት ስለማይችል ይህ ለወታደሩ አደገኛ ነው። ሠራዊቱም ቢሆን እንዲህ ዓይነቱን መሣሪያ ይዞ ድል ሊነሣ ስለማይችል አደገኛ ሁኔታ ውስጥ መውደቁ አይቀርም። ብዙ ወታደሮች ዱልዱም ሰይፍ ይዘው ከሚሰለፉ ይልቅ ጥቂት ወታደሮች

ስለታም ሰይፍ ይዘው ቢወጡ የበለጠ ድል ያስመዘግባሉ። በጦርነት ድል እንዲቀናው የሚፈልግ ወታደር ከጦርነቱ በፊት ጊዜ ወስዶ ሰይፉን መሳል አለበት።

እንደዚሁም ሁለት ዓይነት ፍላጻዎች ነበሩ። ያልተሳለው ፍላጻ የይድረስ ይድረስ የሚሠራው ሲሆን፤ ወታደሩ የሆነ እንጨት ወስዶ በመጠኑ ይስለውና ከቀስቱ ውስጥ ይጨምረዋል። ነገር ግን በሚገባ ያልተሳለ በመሆኑ ምክንያት ቀጥ ብሎና የተሳለውን ያህል ርቆ ሊሄድ አይችልም። በቀጥታ ከመሄድ ይልቅ ሊጠመዘዝ ስለሚችል አስተማማኝ የውጊያ መሣሪያ ሊሆን አይችልም። የተሳለ ፍላጻ ግን በጥንቃቄ የተመረጠና ወታደሩ ሰፊ ጊዜ ወስዶ የሚጠርበው ነው። አባጣ ሳባጣውንም ሆነ ሚዛን የሚያስጣውን በጥንቃቄ ያስተካክለዋል። ብረቱ በሚገባ መሳሉንና ከዘንጉ ውስጥ መግባቱን ያረጋግጣል። የእንስሳትን ስብ ወስዶ ፍላጻውን ይወለውለዋል። ይህም ከተራው ፍላጻ የበለጠ ርቀት በመሄድ ጠቃሚ መሣሪያ ይሆናል። ነገር ግን ጥሩ ፍላጻ ለመሥራት በቂ ጊዜና ችሎታን ይጠይቃል። ዲላማ ከማይመቱ አሥር ልፍስፍስ ፍላጻዎች ይልቅ ስምንት ስለታም ፍላጻዎች የበለጠ አስተማማኝ ተግባር ይፈጽማሉ። ፍላጻዎች ሁሉ በጥሩ ሁኔታ ሊሠሩ ይገባል። ዘንጉ ቀጥተኛ፣ የብረቱ ጫፍ ስለታምና በትክክል በስብ የተወለወለ መሆን አለበት። ጥሩ ብረት በጠማማ እንጨት ላይ ቢለበጥም ዋጋ የለውም። ሁለንተናው ጥሩ መሆን አለበት።

2ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሥራ ጥራት ይልቅ ብዛት እንደሚሻል የሚያስቡባቸውን መንገዶች ግለጽ። ለ) ይህ አደገኛ የሚሆነው እንዴት ነው? ሐ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚካሄዱ አገልግሎቶች (ለምሳሌ የኳየር ዝማራ፣ መስተንግዶ፣ ስብከት፣ ትምህርት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፣ ጸሎት) በሚገባ ወይም በግድ የለሽነት ሊከናወኑ የሚችሉባቸውን መንገዶች ግለጽ። መ) አንድ ሰው ስለታም ሰይፍና ፍላጻ መሆኑን ለማረጋገጥ የሚያከናውናቸው ተግባራት ምንድን ናቸው?

እግዚአብሔር አገልጋዮቹ በቅንዓትና በትጋት ብቻ ሳይሆን በፍጽምና እንዲሠሩም ይፈልጋል። ለእግዚአብሔር ሥራውን የምናከናውንበት መንገድ ከመሥራት ወይም አለመሥራታችን ጋር እኩል ነው። በምሬት፣ በማጉረምረምና በተከፈለ ልብ መሥራቱ በእግዚአብሔር ፊት ከንቱ ነው። ጳውሎስ የዚህ ዓይነቱን ሥራ «እንጨት፣ ገለባና ሣር» ይለዋል (1ኛ ቆሮ. 3:10-15)። ሥራው በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት ተቀባይነት የሚያገኘው በተገቢው ዝንባሌ የተሠራ እንደሆነ ብቻ ነው።

እንግዲህ ተገቢ የቤተ ክርስቲያን መሪ ለመሆን ምን ያስፈልጋል? በመጀመሪያ ደረጃ፣ ሰናይ ባሕርይን ይጠይቃል። መንፈሳዊ አመራር የሚመነጨው ከችሎታ ሳይሆን ከባሕርይ ነው። ስለሆነም ፍጽምናን

የተላበሰን መሪዎች ለመሆን ከፈለግን ባሕርያችንን እንደ ገላትያ 5:22-23 በመሳሰሉት ምንባቦች መቅረጽ አለብን። ሁለተኛ፡ መሰጠትን ይጠይቃል። ነገሮችን በጥድፊያና «ይበቃዋል» በሚል አመለካከት ማከናወኑ ቀላል ነው። ነገር ግን በእግዚአብሔር እጆች የተሳልን ሠራተኞች ለመሆን ከፈለግን ጥቂት ነገሮችን ከሁሉም በላቀው ችሎታችን ልናከናውን ይገባል። ሦስተኛ፡ ተግባራዊ መሥራትን ይጠይቃል። ማንም ቢሆን ከምስባኩ ላይ ቆሞ ወደ አእምሮው የመጣውን ቃል ሁሉ በመሰንዘር ጥሩ ሰባኪ ወይም አስተማሪ ሊሆን አይችልም። ጥሩ አገልጋይ ለመሆን ለሰዓታት ማንበብን፣ ማጥናትን፣ የእግዚአብሔር ቃል እንደተሳለ ሰይፍ ወደ ሰዎች ልብ እንዲሰርግ ከአድማጭ ሕይወት ጋር ማዛመድን ይጠይቃል። ስለታም ሰይፍ ለመሆን ከተለመደው ሥራ በላይ ብዙ ዝግጅትን ይጠይቃል። ቃሉን በማጥናት ብዙ ጊዜ ካላሳለፍን የእግዚአብሔርን ቃል የተሳለ ሰይፍ አድርጎ ለማቅረብ አስቸጋሪ ነው። ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ገብቶ የእግዚአብሔርን ቃል ማጥናት የሚያስፈልግበት አንዱ ምክንያት ይኸው ነው። አራተኛ፡ እግዚአብሔር የትኞቹን ስጦታዎች እንደሰጠን ማወቅና በሚገባ እስከምንጠቀምባቸው ድረስ እነዚያን ስጦታዎች ከግልጋሎት ላይ ማዋል ማለት ነው። የመዝሙር ስጦታ ከሌለን መዝሙር በመለማመድ ጊዜያችንን ማጥፋቱ ተገቢ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን የምናገለግልበትን ስጦታ ለእያንዳንዳችን እንደሰጠን ይናገራል። እነዚህ ስጦታዎች የትኞቹ እንደሆኑ ልንለይ፣ የበለጠ በልምምድ ልናጠናከራቸውና ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ልንጠቀምባቸው ይገባል። አብያተ ክርስቲያኖቻችን ባልተሳሉ መሪዎች እየተሳዱ ናቸው። እስኪ የጌታን ባሪያ ሞዴል ተከትለን ስለታም ሰይፍና ፍላጻ እንሁን!

3ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 49ን አንብብ። (ሀ) በኢሳይያስ 49:1-6 የሚናገረው ማን ነው? በእግዚአብሔር ምን ተብሎ ተጠራ? (ለ) የሚናገረው ሌማን ነው? ለእስራኤል እንደ መናገር ለእነርሱ የሚናገረው ለምንድን ነው? (ሐ) ይህ ግለሰብ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ለማመልከት የሚናገራቸው ነገሮች ምንድን ናቸው? እነዚህ ነገሮች እያንዳንዳቸው ምን ትርጉም አላቸው? (መ) እግዚአብሔር ይህን ግለሰብ የመረጠበት ዓላማ ምንድን ነው? (ሠ) እግዚአብሔር በአሕዛብ የተናቀው ምን እንደሚሆን ተናገረ? (ቁ. 7)። (ረ) እግዚአብሔር ለዚህ ግለሰብ የሚሰጣቸው አገልግሎቶች ምንድን ናቸው? (ቁ. 8-9)። (ሰ) እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሰጣቸው በረከቶች ምንድን ናቸው? (ቁ. 10-13)። (ሸ) እስራኤል በእግዚአብሔር ላይ ያቀረበችው ክስ ምን ነበር? እግዚአብሔር የዚህን ክስ መሠረተ ቢሰነት ያረጋገጠው እንዴት ነው? (ቁ. 14-26)። (ቀ) እግዚአብሔር ለሕዝቡ በሚሠራበት ጊዜ ሁሉም የሚያውቁት ምንድን ነው?

1. መጭው ፍጹም የእግዚአብሔር ባሪያ (ኢሳ. 49:1-13)

በኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ውስጥ ሁለተኛው «የአገልጋዩ መዝሙር» ይገኛል። ይህም የእግዚአብሔር ፍጹም ባሪያ የሆነውን ፍጹም መሢሕ የሚገልጽ ቅኔያዊ ምንባብ ነው። የመጀመሪያውን የአገልጋዩን መዝሙር በኢሳይያስ 42:1-4 እንደተመለከትን ታስታውሳለህ። ምሁራን ከኢሳይያስ 49:1-13 ምን ያህሉ መሢሔን ምን ያህሉ ደግሞ እስራኤልን እንደሚያመለክት አንሥተው ይከራከራሉ። አንዳንዶች የመጀመሪያዎቹ 6 ቁጥሮች የመሢሔን መዝሙር እንደሚያመለክቱ ሲናገሩ፣ ሌሎች እስከ ቁጥር 7 ይደርሳሉ። የተቀሩት ደግሞ ከ 1-13 ያለው እንደሆነ ይናገራሉ።

ከሦስቱ ባሪያዎች በዚህ ስፍራ የተመለከተው የትኛው ነው? ይህ እስራኤላውያንን ከባቢሎን ነፃ የሚያወጣው ቂሮስ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች የሆኑትን እስራኤላውያንን ሊያመለክት ይችላል። ነገር ግን በቁጥር 5 ይህ ባሪያ እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር እንደሚመልስ ስለተገለጸ እስራኤላውያንን የማያመለክት መሆኑ እሙን ነው። እስራኤል እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር ይመልሳል ቢባል ስሜት አይሰጥም። ስለሆነም በዚህ ክፍል የተጠቀሰው እግዚአብሔር ለእስራኤል ያሰበውን ተግባራዊ የሚያደርገው ዓይነተኛ እስራኤላዊ መሢሔ ነው።

ሀ. የእግዚአብሔር ባሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ገልጾአል (ኢሳ. 49:1-4 አንብብ)

ኢሳይያስ 49 የሚጀምረው ባሪያው ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት በሚገልጽባቸው ቃላት ነው። ይህ ግንኙነት ምሥጢር እንዲሆን ወይም ለተመረጡት እስራኤላውያን ብቻ እንዲታወቅ ስላልፈለገ ዓለሙ ሁሉ የእግዚአብሔር ባሪያ መሆኑን እንዲገነዘብ ያሳስባል። ስለሆነም ደሴቶችና በሩቅ ያሉት አሕዛብ እንዲሰሙት ይጣራል። (ኢሳይያስ አሕዛብና ደሴቶች የሚሉትን ቃላት ሲጠቀም በምድር ዳርቻ የሚገኙትን ጨምሮ አገሮችን ሁሉ እንደሚያካትት ቀደም ብለን ተመልክተናል።) ባሪያው ደሴቶችና አሕዛብ እንዲሰሙት የእግዚአብሔርን በሚመስል ሥልጣን ማዘዙ (ኢሳ. 40:1) እርሱም የእግዚአብሔርን ያህል ሥልጣን እንዳለው የሚያመለክት ነው። መሢሔ ስለ ማንነቱና ከእግዚአብሔር ጋር ስላለው ልዩ ግንኙነት ለመግለጽ የፈለገው ለእስራኤል ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሁሉ ነው። ኢሳይያስ ወረድ ብሎ እንደገለጸው፣ ይህ ባሪያ ለአሕዛብ ብርሃን ይሆን ነበር (ኢሳ. 49:6)። የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነው መሢሕ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት እንደሚከተለው ገልጾአል።

1. መሢሔ በእግዚአብሔር የተጠራው ከመወለዱ በፊት ነበር (ኤር. 1፡5፤ ገላ. 1፡15 በልዩ ሁኔታ ስለተመረጡት ሌሎች አገልጋዮች የሚያስረዱትን ተመልከት።) እግዚአብሔር ሳሙኤልንና ሳምሶንን ከመወለዳቸው በፊት መርጦ በሥራው ውስጥ ልዩ አስተዋጽኦ የሚኖራቸው መሆኑን እንደተናገረ ሁሉ የእግዚአብሔርም ባሪያ የተጠራው ወይም የተመረጠው ከመወለዱ በፊት ነበር። አገልግሎቱ በአጋጣሚ የተከሰተ ወይም እርሱ ለራሱ ጥቅምና ከበሬታ ያዘጋጀው ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በራሱ ዓላማና ፈቃድ ያደረገው ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አንድን ሰው እንደጠራ ሲገለጽ እግዚአብሔር ከዚያ ሰው ጋር ልዩ ግንኙነት ያደርጋል፤ ያም ሰው ዓላማዎቹን ተግባራዊ በማድረጉ ረገድ የተለየ ሚና ይጫወታል ማለት ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር መሢሔን መጥራቱ ከመሢሔ ጋር የተለየ ግንኙነት እንዳለው (አዲስ ኪዳን እንደሚያሳየው የተለየ የእግዚአብሔር ልጅ) እና ለመሢሔ ልዩ ተግባር ማለትም ለዓለም ኃጢአት የመሞትና በኋላም የመግዛት ዓላማን እንደወጠነለት የሚያሳይ ምልክት ነው።

2. እግዚአብሔር የባሪያውን ስም ከመወለዱ ጀምሮ ጠርቷል። በብሉይ ኪዳን በተደጋጋሚ እግዚአብሔር አንድን ሰው ሲጠራ ስያሜ ይወጣለታል። (ለምሳሌ፡- ይስሐቅ፣ ያዕቆብ እና ዔሳው፣ ሳምሶን፣ መጥምቁ ዮሐንስ)። በኢትዮጵያ እንደሚሆነው የአይሁዶች ስሞች ጠቃሚ ፍች አላቸው። እግዚአብሔር የሚሰጠው ስም ደግሞ ግለሰቡ የሚወጣውን ኃላፊነት የሚያመለክት ነበር። መሢሔ ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ መልአኩ ማርያምና ዮሴፍ «ኢየሱስ» ብለው እንዲጠሩት ነግሯቸዋል። ይህም «እግዚአብሔር ያድናል» የሚል ፍች ያለው ቃል ሲሆን፣ የክርስቶስ የመጀመሪያው ምጽአት ስዎችን ከኃጢአታቸው በማዳኑ ላይ ያተኮረ እንደነበር ያሳያል (ማቴ. 1፡21)።

3. እግዚአብሔር የባሪያውን አፍ እንደተሳለ ሰይፍ አደረገው። በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ ውስጥ እግዚአብሔር ተግባራቱን የሚያከናውነው በራሱ ወይም በኢየሱስ ክርስቶስ አፍ እንደሆነ እንመለከታለን። እግዚአብሔር በተናገረው ቃል ዓለም ካለመኖር ወደ መኖር መጣች። ወደፊት ኢየሱስ ክርስቶስ ለመንገሥ በሚመጣበት ጊዜ የፍርድን ቃል በመናገር ሕዝቦችን ያጠፋል። በዮሐንስ ራእይ ኢየሱስ ክርስቶስ በዳግም ምጽአቱ በአፉ ሰይፍ እንዳለው ሆኖ ተገልጾአል (ራእይ 19፡15)። የእግዚአብሔር ቃልም በሰይፍ ተመስሎአል (ዕብ. 4፡12)። ስለሆነም ይህ የባሪያው ቃላት ኃጢአተኞችን እንደሚቀጣ የሚያመለክት ነው። የሰይፉ ስለታምነት የእግዚአብሔርን ጠላቶች ለማጥፋት የተዘጋጀ መሣሪያ መሆኑን

ያመለክታል። ይህም የመሢሔ ዐቢይ ተግባር የእግዚአብሔርን እውነት መናገርና ወንጌሉን ማወጅ እንደሆነ ያመለክታል።

4. እግዚአብሔር ባሪያውን በከንዱ ጥላ ይሰውራል። ከጠላቶቹም ይከላከለዋል። ሁሉን ቻይ አምላክ ስለሚሸፍነው ከጠላቶቹ ማንም ሊያጠፋው ወይም ሊያሸንፈው አይችልም።

5. እግዚአብሔር ባሪያውን እንደተሳለ ፍላጻ በሰገባው ውስጥ ይሸሽገዋል። ፍላጻ የጦርነት መሣሪያ እንደሆነ ሁሉ የእግዚአብሔር ባሪያም የተመረጠ ተዋጊ ይሆናል። አንድ ተዋጊ ስለታም ፍላጻ ለማዘጋጀት እንደሚጠነቀቅ ሁሉ ባሪያውም የእግዚአብሔርን ጦርነት በተለየ መንገድ ያካሂድ ዘንድ በጥንቃቄ ይዘጋጃል። በሰገባ ውስጥ መቀመጡ የሚያመለክተው ባሪያው እግዚአብሔር በሚፈልገው ጊዜ ሁሉ ለማገልገል ተዘጋጅቶ እንደሚቆይ ነው።

6. እግዚአብሔር ዓላማውን የሚፈጽምበት ባሪያ ፍጹም እስራኤል ይሆናል። እግዚአብሔር መሢሔ ከእርሱ ጋር ልዩ ግንኙነት እንዳለው ለማመልከት «ባሪያዬ» ሲል ጠርቶታል። እርሱ የእግዚአብሔር ሲሆን፣ የሚሠራውም ለእግዚአብሔር ነው። መሢሔ እግዚአብሔር በወኪልነት ዕቅዶቹን እንዲፈጽም የላከው ነው። ይህ ባሪያ «እስራኤል» ተብሏል። ባሪያው የሚናገረው እንደ አንድ ግለሰብ እንጂ እንደ ሕዝብ ባለመሆኑ ይህ ሕዝብ እስራኤልን እንደማያመለክት ግልጽ ነው። ከኢሳይያስ 1200 ዓመታት ያህል ቀደም ብሎ እግዚአብሔር በአብርሃም አማካኝነት የእስራኤልን ሕዝብ መሥርቷል። በቅድስና በሚኖርበት ሁኔታና ለዓለም ሁሉ የእግዚአብሔርን ክብር በሚገልጥበት መንገድ እግዚአብሔር ለዚያ ሕዝብ የተለዩ ዓላማዎች ነበሩት። የሚያሳዝነው እስራኤል ይህንኑ ዓላማ ባለማሳካት እንደ ሌላው ዓለም ትኖር ጀመር። ስለሆነም እስራኤል ለእግዚአብሔር የፈለገውን ክብር ልታመጣለት አልቻለችም። ይህ ባሪያ የተሰኘው መሢሕ ግን ፍጹም እስራኤል ይሆናል። እግዚአብሔር ለእስራኤል ያቀደውን ሁሉ ሙሉ ለሙሉ ይፈጽመዋል። ለዓለም ሁሉ ምሳሌያዊ ሕይወት በመኖር ቅድስናን ይኖራል። ማንም አድርጎት በማያውቀው መንገድ የእግዚአብሔርን ክብር ይገልጣል። ኢየሱስ ክርስቶስ «እኔን ያየ አብን አይቷል» እንዲል ካስቻሉት ምክንያቶች አንዱ ይኼ ነበር (ዮሐ. 14:9)። በኋላም የእግዚአብሔርን ክብር ለደቀ መዛሙርቱና ለዓለም እንደገለጠ ለአብ ተናግሯል (ዮሐ. 17:4፣ 6)።

7. ባሪያው የመጨረሻ ሽልማቱን የሚያገኘው በምድር ላይ ከሚያከናውነው ተግባር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ነው። ብዙውን ጊዜ ስለ ክርስቶስ በምናስብበት ጊዜ በመለኮታዊ ባሕርይና እንደ አምላክ ባከናወናቸው ተግባራት ላይ እናተኩራለን። የፈጸማቸውን ተአምራት፣ ለኃጢአተኞች መሞቱንና በክብር ለመንገሥ መምጣቱን እናስባለን።

ነገር ግን ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ባሪያ እንደ ሰው ምን ዓይነት ስሜት እንዳደረገበትም የሚያመለክት ፍንጭ ሰጥቶናል። በምድር አገልግሎቱ ፍጻሜ ላይ ባሪያው፡ «በከንቱ ደክምሁ፤ ምንም ጥቅም ለሌለውና ለከንቱ ጉልበቴን ፈጀሁ» ይል ነበር። ከሰብአዊ እይታ አንጻር ክርስቶስ በሞተ ጊዜ ምንም ነገር አልነበረውም። ቤትም ሆነ ገንዘብ አልነበረውም። ተአምራቱን ያዩት ሳይቀሩ ወዳጆቹ ሁሉ ተለይተውታል። ሊያገለግላቸው የመጣው አይሁዶች ራሳቸው አንቀበልም ብለው ገድለውታል። ከዓለም እይታ አንጻር ክርስቶስ ስኬታማ አልነበረም። ይሁንና፡ ክርስቶስ በዚህ አላማረረም። ሕይወት በምድር ላይ በሚሆነው ነገር ብቻ እንደማይለካ አውቆ ከሞት በኋላ የሚመጣውን የእግዚአብሔርን ሽልማት ለመጠበቅ ፈቃደኛ ነበር። (ፍርዴ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ፡ ዋጋዬም በአምላኬ ዘንድ ነው አልሁ።) የባሪያው ተግባር ዘላቂ ፍሬ የሚያፈራው ከሞተ፡ ከተነሣና ካረገ በኋላ ነበር። 12 ደቀ መዛሙርት አድገው በ300 ዓመታት ውስጥ በዓለም እጅግ ታላቅ ኃይል ወደምትሆን ቤተ ክርስቲያን ተለወጡ። ዛሬ በኢትዮጵያ እየተስፋፋች ያለችው ቤተክርስቲያን የዚያ ፍሬ ነች። በኢሳይያስ 53 እንደምንመለከተው፡ ባሪያው ከመከራው ባሻገር ወዳለው ሽልማት ማለትም በሞቱ አማካኝነት ብዙዎች የዘላለምን ሕይወት እንደሚያገኙ ማየት ይቻላል። በተጨማሪም፡ ሰዎች ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት እንዲሰግዱ የሚያደርጉ፡ በዘላለማዊው አምላክ ቀኝ እንደመቀመጥ፡ ወዘተ ያሉ የገዢነትን ሥልጣን የሚያሰጡ ሌሎች በረከቶችም ለባሪያው ነበሩት።

4ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ሰባት ነገሮች ለእኛ በተለይም ለቤተክርስቲያን መሪዎች እውነት የሚሆኑት እንዴት ነው? ለ) እግዚአብሔር የሰጠህን ጥሪ እንዴት እየተወጣህ ነው? ሐ) ከእግዚአብሔር ዘንድ ዘላለማዊ ሽልማቶችን እንደመጠበቅ በጊዜያዊ ሽልማቶች ላይ ማተኮሩ ሞኝነት የሚሆነው ለምንድነው? መ) መሪዎች በምድራዊ አገልግሎታቸው ምክንያት የሚመጡትን ስኬቶች ሲመለከቱ ወይም በምድራዊ በረከቶች ላይ ሲያተኮሩ የሚከሰቱትን ችግሮች ግለጽ።

ለ. ባሪያው እግዚአብሔር ለምን እንደጠራው ይገልጻል (ኢሳ. 49:5-6 አንብብ)

የእግዚአብሔር ጥሪና ስጦታዎች ዓላማ አላቸው። እነዚህ ለእኛ የሚሰጡት እንድንመልስና ቤተክርስቲያን እንድንመሠርት ነው። ባሪያው የእርሱ ጥሪ ሦስት ዐበይት ዓላማዎች እንዳሉት ገልጾአል።

1. እግዚአብሔር መሢሔ ባሪያው ይሆን ዘንድ ጠርቶታል። የእግዚአብሔርን ዓላማዎች ለማስፈጸም የእግዚአብሔር ቃልአቀባይ ሆኖ ያገለግላል። እግዚአብሔር ጉልበት የሆነውና በእግዚአብሔር ፊት የከበረውም በዚህ ምክንያት ነው።

2. እግዚአብሔር ባሪያውን የጠራው ያዕቆብን ወይም እስራኤልን ወደ እርሱ እንዲመልስ ነው። ይህ በሁለት የተለያዩ መንገዶች ይከናወናል። አንደኛ፡ እግዚአብሔር አይሁዶችን ከዓለም ዙሪያ ሁሉ ተስፋ ወደተገባቸው ታሪካዊት አገራቸው ለመሰብሰብና በሕዝቡ ላይ ለመንገሥ ባሪያውን ይጠቀማል። ይህ ደቡባዊውን የይሁዳ መንግሥት ብቻ ሳይሆን የያዕቆብንም ነገዶች ይጨምራል። የአሥራ ሁለቱ ነገዶች አባላት የሆኑት አይሁዶች ሁሉ እንደገና ተመልሰው አንድ ሕዝብ ይሆናሉ። አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ በተመለሱ ጊዜ ይህ በትንሹ ተፈጻሚነትን አግኝቷል። ነገር ግን በዚያን ጊዜ የዚህ ክፍል አሳብ ሙሉ ለሙሉ አልተፈጸመም። ስለሆነም ይህ ወደፊት ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ወደ ምድር በሚመለስበት ጊዜ የሚፈጸም ይመስላል። (ይህን የአይሁዶች የወደፊት ትብብር ከሕዝቅኤል 37:15-23 ተመልከት። ማስታወሻ፡ ይህ እግዚአብሔር አሁንም ለታሪካዊቷ እስራኤል ዓላማ እንዳለው የሚያምኑት የቅድመ ሺህ ዓመታውያን አመለካከት ነው። ይህ ትንቢት በክርስቶስ የሺህ ዓመት የንግሥና ዘመን ይፈጸማል ብለው ያስተምራሉ።)

ሁለተኛ፡ መሢሔ የአይሁዶችን ልብ ወደ እግዚአብሔር ዳግም ይመልሳል። ሰዎች መንፈሳዊ ተሐድሶን አግኝተው ከእግዚአብሔር ጋር ሕያውና በመታዘዝ ላይ የተመሠረተ ግንኙነት ይኖራቸዋል። እግዚአብሔር እውነተኛውን አምልኮ ስለሚመልስላቸው አይሁዶች እርሱ የፈለጋቸውን ዓይነት ሰዎች ይሆናሉ። «የዳኑትን» የሚለው በምርኮ ጊዜ ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው የኖሩትን ቅሬታዎች የሚያመለክት ነው።

3. የእግዚአብሔር ማዳን ወደ ምድር ዳርቻ ይዳረስ ዘንድ ባሪያው ለአሕዛብ ብርሃን እንዲሆን እግዚአብሔር ጠርቶታል። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ለአይሁዶች ልዩ ዕቅዶች ቢኖሩትም፤ ለአሕዛብ ግድ የለውም ማለት አይደለም። መሢሔን የገደደው የአይሁዶች ጉዳይ ብቻ አልነበረም። ለአሕዛብም ስለሚገደው ፍላጎታቸውን ያሟላላቸዋል። እግዚአብሔር አድልዎኛ አምላክ ስላልሆነ አንዱን ነገድ ከሌላው አያስበልጥም። አይሁዶችንና አሕዛብንም በእኩል ደረጃ ያፈቅራል። ስለሆነም አይሁዳዊ ቢሆንም እንኳ መሢሔ የደኅንነትን ብርሃን፤ የእግዚአብሔርን መንፈሳዊ በረከት በዓለም ውስጥ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ያመጣል። (ማስታወሻ፡ አንዳንድ ምሑራን ኢሳይያስ መሢሔ ደኅንነትን ያመጣል በማለት ፈንታ መሢሔ ደኅንነት ይሆንላቸዋል ብሎ እንደጻፈ ይናገራሉ። በሌላ አገላለጽ፡ ባሪያው በገዛ ባሕርዩ ለሰዎች ሁሉ ደኅንነትን ይፈጥራል ማለት ነው። ኢሳይያስ ይህንን ጭብጥ ከ52-53 ባለው ክፍል ይበልጥ ያዳብራል። «መድኃኒት ትሆን ዘንድ» የሚለው የአማርኛው ትርጉም ይህን አሳብ አጉልቶ ያሳያል።)

ባሪያው ደሴቶችና አሕዛብ እንዲሰሙት የጠራው ለዚህ ነው (ኢሳ. 49:1)። ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ በቀዳሚነት የሠራው የራሱ ሕዝብ በሆኑት በአይሁዶች መካከል ነበር። ነገር ግን ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው የመጨረሻው ትእዛዝ ወንጌሉን ለዓለም ሕዝብ በሙሉ እንዲያዳርሱ የሚያሳስብ ነበር። ባሪያው አካሉ በሆነች ቤተክርስቲያኑ አማካኝነት ጎሳዊ ሳይሆን አጽናፈ አቀፋዊ አስተሳሰብ ይኖረዋል። ሰዎች ሁሉ ወንጌሉን ሰምቶ የማመን እድል ስለማግኘታቸው ሊገደን ይገባል። የሚያሳዝነው ግን አብዛኛዎቹ ክርስቲያኖች ለራሳቸው ጎሳ ወይም ለአገራቸው ነዋሪዎች እንጂ ለመላው ዓለም ግድ እንደሌላቸው ብዙው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያረጋግጣል።

5ኛ ጥያቄ፡- ዛሬ ብዙ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ወንጌልን ለመስበክ የራሳቸውን ጎሳ ወይም አገር የሚያስቀድሙት እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያኖች ለሕዝቦች ሁሉ ቢጨነቁና የወንጌሉን ብርሃን ለዓለም ሁሉ ለማዳረስ ቢሹ ይህ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሚታይ ሁኔታ እንዴት የሚለወጥ ይመስልሃል? ሐ) ጠቅላላውን ዓለም በወንጌል ለመድረስ ቤተ ክርስቲያንህን ለማነሣሣት እንደ ቤተ ክርስቲያን መሪ ምን አስተዋጽኦ ልታበረክት ትችላለህ?

ሐ. እግዚአብሔር ለባሪያው የገባው የተስፋ ቃል (ኢሳ. 49:7-13)

ምንም እንኳን ባሪያው በእግዚአብሔር ተመርጦ የተጠራ ቢሆንም፤ ይህ ማለት ግን ቅጽበታዊ ስኬት ይገጥመዋል ማለት አይደለም። የኢየሱስን ስኬት ዘላለም በሕይወቱ በሚፈጸመው እንጂ በምድር ላይ በሠራው ነገር ልንመዝን አንችልም። እግዚአብሔር ባሪያው የሚያገኛቸውንና የሚፈጽማቸውን አንዳንድ ዘላለማዊ በረከቶች ዘርዝሯል።

1. እንደ ነገሥታትና አለቆች ያሉ የምድር ገዥዎች ባሪያውን ያከብሩታል። ይህ መጀመሪያውኑ የሚፈጸም ጉዳይ አይደለም። ይልቁንም የዓለም ሕዝቦችና ነገሥታት መሢሔን ይንቁታል፤ ይጠሉታልም። ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ እንደ ሰዱቃውያንና ፈሪሳውያን ያሉት ሃይማኖታዊ መሪዎችና እንደ ሄሮድስና ጲላጦስ የመሳሰሉት ፖለቲካዊ መሪዎች ገፍተውታል፤ እንደ ተራ ወንጀለኞች እንዲሞትም ብዙ ጥረዋል። በዓለም አመለካከት ታላላቆች የተባሉ ወገኖች በተለይም ገዥዎች ክርስቶስን ለማክበር ባለመፈለጋቸው ይኸው አመለካከት ታይቷል። ሰዎች ለክርስቶስ የነበራቸውን ጥላቻ በተከታዮቹ ላይ በማንጸባረቃቸው ይኸው ሁኔታ በታሪክ ሁሉ ተመልክቷል። ይሁንና፤ ታሪክ ገና አልተቋጨም። በዚህ ክፍልና በፊልጵስቴስ 2:10 እንደምናነበው፤ ፖለቲካዊና ሃይማኖታዊ መሪዎችን ጨምሮ የሰዎች ሁሉ ጉልበቶች በእግዚአብሔር ባሪያ ፊት በመንበርከክ ንጉሣዊ መብቱን ያከብሩለታል። እግዚአብሔር ታማኝ

ነው። እርሱ ይህንን የተስፋ ቃል ለመሢሑ ገብቷል። መሢሑ ሁሉንቻ ይ አምላክ ተግባሩን እስከሚያከናውንና መሢሑን የናቂት ሰዎች እስኪዝሉት በትዕግሥት መጠበቅ ይኖርበታል። እንደኛው ሁሉ፣ ባሪያው እግዚአብሔር ቅጽበታዊ በረከት ለመስጠት ተስፋ እንዳልገባለት መገንዘብ አለበት። ነገር ግን እግዚአብሔር ታማኝ ስለሆነ ዘላለማዊ በረከት እንደሚያመጣለት እርግጠኛ ሊሆን ይችላል። ባሪያው ልክ እንደኛው የእግዚአብሔር ጊዜ እስኪመጣ ድረስ በትዕግሥት መጠበቅ አለበት።

6ኛ ጥያቄ፡- ከኢሳይያስ 49፡7 ስለ እግዚአብሔር፣ መከራና በረከት ምን እንማራለን?

2. እግዚአብሔር ጊዜው ሲደርስ ባሪያውን ለሕዝብ ቃል ኪዳን ያደርገዋል። እግዚአብሔር የሚሠራበት የተወደደ ጊዜና የመድኃኒት ቀን የሚባል ልዩ ወቅት አለው። የዚህ አገላለጽ ሥረ መሠረት ባሪያዎች ሁሉ ነፃ የሚወጡበትና ሰዎች ወደ አባቶቻቸው አገር የሚመለሱበት የኢየሴልዩ በዓል ነበር (ዘሌ. 25፡8-55)። በተጨማሪም ይህ ጳውሎስ በገላትያ 4፡4 የኢየሱስ ክርስቶስ ምጽአት በዘመን ፍጻሜ እንደሚሆን ከተናገረበት አሳብ ጋር ተመሳሳይ ነው። እግዚአብሔር ከከፋት ለመዳንና ጥበቃን ለማግኘት የቀረበውን የባሪያውንና የተቀረውን ሕዝብ ጸሎት ይመልሳል። እንዲሁም ደግሞ እግዚአብሔር ባሪያው በከንቱ ላለመድከም ያቀረበውን ጸሎት ይመልሳል። እግዚአብሔር የሕዝቡን ፍላጎቶችና ጸሎቶች የሚመልስበት ዋነኛው መንገድ መሢሑን ቃልኪዳን በማድረግ ይሆናል።

በአዲስ ኪዳን ኢየሱስ ክርስቶስ አዲስ ኪዳን እንደ መሠረተ ተገልጾአል (ማቴ. 26፡27-28፤ ዕብ. 7፡22፤ 8፡6፤ 13፤ 9፡15 አንብብ)። ይህ ቃልኪዳን የብሉይ ኪዳን የሕግ ቃልኪዳን ሊያመጣ ያልቻለውን የልብ ለውጥ ያስከትላል። መሢሑ አዲስ ኪዳን መመሥረት ብቻ ሳይሆን እርሱ ራሱ ለሕዝቡ የእግዚአብሔር ቃልኪዳን ይሆናል። ሰዎች የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ወደሚያሟላ ግንኙነት ሊገቡ የሚችሉት በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ሙሉ መዳን ሲደርስ ሰዎች ከግዴታ ሳይሆን ከፍቅር የተነሣ እግዚአብሔርን የሚታዘዙበትን መሻት ከልባቸው ውስጥ ይጠነስሳል። የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በልባቸው ውስጥ በማደር ሰዎች ለመታዘዝ ኃይል እንዲያገኙና ከኃጢአት ባሕርይ ነፃ እንዲወጡ ያስችላቸዋል። ይህ አዲሱ ቃልኪዳን የሚያምኑትን አይሁዶችም ሆነ አሕዛብ ስለሚለውጥ እንደ ባሪያው ሁሉ ለእስራኤል የታሰበውን የእግዚአብሔርን ዕቅድ እንፈጽማለን።

3. እግዚአብሔር አይሁዶችን ባድማ በሆነችው በጥንታዊት ምድራቸው ላይ መልሶ ያኖራቸዋል። ይህ የሚያመለክተው ከባቢሎን

መመለሳቸውን ሳይሆን በመሢሑ አማካኝነት የዳዊት መንግሥት ዳግም እንደሚመሠረት ነው። (አልቦ ሺህ ዓመታውያንና ድኅረ ሺህ ዓመታውያን ይህንን የትንቢት ኢሳይያስ ክፍል የመንፈሳዊ በረከት በተለይም የዘላለም ሕይወት ስጦታ አድርገው ያስተምራሉ።)

4. እግዚአብሔር በመሢሑ አማካኝነት የተጋዙትን ነፃ ያወጣል። በዚህ ስፍራ በርካታ ግዙታችን ሊታሰቡ ይችላሉ። አንደኛ፡- የቁጥሮች ፍጻሜ የሆነው የባቢሎን ግዙታ አለ። እግዚአብሔር በባቢሎን ምርኮ ያሉት አይሁድ ነፃ እንዲወጡና ወደ ምድራቸው እንዲመለሱ ያደርጋል። ሁለተኛው፡- ወደፊት እግዚአብሔር በመሢሑ አማካኝነት አይሁድ ከግንኛውም የፖለቲካ ተጽዕኖ ተላቅቀው ወደ ምድራቸው እንዲመለሱ ያደርጋል። ሦስተኛውና የሚልቀው ደግሞ የእግዚአብሔር ባርያ አይሁድንም ሆነ አሕዛብን ከኃጢአት ባርነት ነጻ አውጥቶ በእግዚአብሔር በረከት ደስ እንዲሰኙ ማድረጉ ነው።

5. እግዚአብሔር የሕዝቡን ፍላጎቶች ሁሉ ያሟላል። በተለይም ወደ አገራቸው በሚመለሱበት ጊዜ ይህንኑ ያደርጋል። ምናልባትም በዚህ ጊዜ ኢሳይያስ በቀዳሚነት የሚያስበው የአይሁዶችን ከባቢሎን መመለስ ሊሆን ይችላል። አይሁዶች ከባቢሎን ተለቀው ረዥሙን ወደ አገር ቤት የመመለስ ጉዞ ሊያያዙ እግዚአብሔር የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ እንደሚያሟላቸው ቃል ገብቷል። እንዳይራሉና እንዳይጠሙ ምግብና ውኃን ያቀርብላቸዋል። ከብቶቻቸው እንኳ የሚበሉትን ያገኛሉ። እግዚአብሔር ትክክለኛውን መንገድ እያሳያቸውና ከዘራፊዎችም ሆነ ከሌሎች አደጋዎች እየጠበቀ መንገዳቸውን ያቃናላቸዋል። ይህም እግዚአብሔር ተራሮችን እንደሚደለድልና ሸለቆዎችን እንደሚሞላ በሚያሳየው ተምሳሌት ተገልጿል። (ይህ መንፈሳዊ በረከቶችን የሚያመለክት ከሆነ፣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚያስፈልገውን እንደሚያሟላ፣ ከችግሮች ሁሉ እንደሚታደጋቸውና በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ እንደሚጠብቃቸውና እንደሚመራቸው የሚያሳይ ይሆናል።)

6. እግዚአብሔር ሕዝቡን ከሰሜን፣ ከደቡብ፣ ከምሥራቅና ከምዕራብ ዳርቻዎች ሁሉ ይሰበስባል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ከዓለም ሁሉ ወደ ተስፋይቱ ምድር ይመለሳል። በዚህ ክፍል አስዋን ወይም ሲኒ የምትባለው አገር በተለየ ሁኔታ ተጠቅሳለች። አስዋን በስተደቡብ ራቅ ብላ የምትገኝ የግብፅ አገር ስትሆን የባቢሎን ምርኮ በቀረበ ጊዜ አንዳንድ አይሁዶች ወደዚያው ሸሽተው ነበር።

(ማስታወሻ፡ ምሑራን ከዚህ ትንቢት ምን ያህሉ ድርብ ወይም ነጠላ ፍች እንዳለው፣ ምን ያህሉ ተምሳሌታዊ ወይም ቃልበቃል እንደሆነ ይከራከራሉ። ምንም እንኳ ኢሳይያስ በይበልጥ የሚያስበው አይሁድ ከባቢሎን ምርኮ ስለ መለቀቃቸው ቢሆንም፣ ከዚያ የላቀ ነፃ

መውጣትም የታከለበት ይመስላል። አይሁዶች መጀመሪያ በተመለሱ ጊዜ ከነዚህ ትንቢቶች ብዙዎቹ እንደተገለጸው አልተፈጸሙም። በርካታ ምሑራን ትንቢቱ ድርብ ፍቺ አለው የሚሉትም ከዚሁ በመነሣት ነው። ትንቢቱ በመጨረሻው ዘመን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ የሚፈጸመውን የበለጠ መሰብሰብ የሚያሳይ ነው። በዚህ ስፍራ የተመለከቱት በረከቶች ለአይሁዶችም ሆነ ለአሕዛብ ሙሉ ለሙሉ የሚፈጸሙት ያኔ ብቻ ነው። ምንም እንኳ እንደ የተራሮች ዝቅ ማለትና የሸለቆዎች መደልደል ዓይነቶቹ አገላለጾች እግዚአብሔር እንዴት ሕዝቡ የሚመለስበትን ሁኔታ እንደሚያመቻች በተምሳሌትነት የሚያመለክቱ ቢሆኑም፤ የትንቢቱ መንፈስ የአይሁዶችን ወደ አገር ቤት መመለስ የሚያሳይ በመሆኑ ሙሉ ለሙሉ ለቤተ ክርስቲያን እንደሚያገለግል አድርጎ መውሰዱ ተገቢ አይሆንም።)

እግዚአብሔር በሕዝቡና በዓለም የሚያከናውነው ተግባር የማይገለጽ ደስታን ያመጣል። ኢሳይያስ በሰማይና በምድር ያሉት የእግዚአብሔር ፍጥረት ሁሉ በደስታ እንዲጮኹ በማዘዝ ይህንኑ ደስታ በተምሳሌት ገልጾአል። አዳምና ሔዋን በኃጢአት በወደቁ ጊዜ የመጣው የእግዚአብሔር እርግማን ከምድር ላይ ይነሣል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ከምርኮና ከመከራ አውጥቶ በምድር ላይ ታላቅ በረከትን በማጎናጸፍ ርኅራኄውን ያሳያቸዋል።

7ኛ ጥያቄ፡- ከዚህ ክፍል በመከራ ጊዜ እንድንጸና የሚያደርጉን ምን ትምህርቶች እናገኛለን?

2. የእስራኤል ጉምጉምታና የእግዚአብሔር ምላሽ (ኢሳ.49:14-26)

በታላቅ መከራ ውስጥ ለሚያልፉ ሰዎች እግዚአብሔር አሁንም እንደሚወዳቸው ማወቁ አስቸጋሪ ነው። አንዳንድ ጊዜ ደህና የሚባሉ ወዳጆች መጥተው እንዴት ኃጢአት ሠርተው ለዚህ ቅጣት እንደተጋለጡ ይጠይቋቸዋል። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር እንዳይደርስላቸው የከለከለው የእምነታቸው ድካም እንደሆነ በመጠቀም እምነታቸውን አሳድገው እንዲጸልዩ ይመክሯቸዋል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በጸሎት አማካኝነት መከራዎችን ለማስወገድ ሲመርጥ በሌሎች ጊዜያት ደግሞ ግለሰቡ በመከራ እንዲጸና ለማስቻል ይመርጣል። ብዙውን ጊዜ ሰይጣን ግለሰቦቹ በመከራቸው ምክንያት «እውነት እግዚአብሔር እኔን ይወደኛል?» ብለው እንዲጠይቁ ለማድረግ ይጥራል።

አይሁዶች ወጣቶቻቸው በጦርነት ሲሞቱ ተመለከቱ። በሺህዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በረሃብ ረገፉ። ባቢሎናውያን ከተማቸውንና ቅዱሱን ቤተመቅደስ ሳይቀር አፈራረሱ። ብዙ አይሁዶች ወደ ባቢሎን በምርኮኛነት ተወስደው እግዚአብሔር ረስቶን ይሆን? ሲሉ አሰቡ።

«እግዚአብሔር ጀርባውን ሰጥቶናል። ከእንግዲህ እግዚአብሔር አይወደንም። ወደ ውጭ አውጥቶ የጣለን ስለሆነ ከእንግዲህ ለእኛ ዕቅድ የለውም» የሚሉ አሳቦች በአእምሯቸው ሳይጉላሉ አይቀሩም።

እግዚአብሔርም በምላሹ ለአይሁዶችና መንፈሳዊ ልጆቹ ለሆንን ለእኛ አስደናቂ ማረጋገጫዎችንና የተስፋ ቃሎችን ሰጥቷል።

ሀ. እግዚአብሔር ምርጥ ሕዝቡን ሊረሳ ወይም ሊተው አይችልም። በምድር ላይ ያለው እጅግ ጠንካራ ትስስር በእናትና በልጅ መካከል ያለው ነው። እናት እስከ ሞት ድረስ የሚያደርስ ቢሆንም እንኳ ለልጇ ሕይወት የሚያስፈልገውን ሁሉ ከማድረግ ወደ ጓላ አትልም። ልጇን ከራሷ በላይ ትወዳለች። ነገር ግን እናት ልጇን በመርሳት ለሌላ ሰው የምትሰጥበት ወይም የምትጥልበት ጊዜ ሊኖር ይችላል። አንዳንዶች ገና ያልተወለደ ልጃቸውን በውርጃ ለማስወገድ እንደሚጥሩም ይታወቃል። የሰው ፍቅር ሊወድቅ ይችላል። እግዚአብሔር ግን ለአይሁዶች ምንም ይሁን ምን፣ ምንም ያህል ኃጢአት በሕይወታቸው ውስጥ ይኑር፤ ምንም ያህል ይቅጣቸው አሁንም እንደሚወዳቸውና ከቶውንም እንደማይዘነጋቸው ገልጽላቸዋል። ከእነርሱ ጋር የገባው ቃል ኪዳን ዘላለማዊ ነበር። ይሁንና፤ ለእነርሱ ያለው ፍቅር እንዳይቀጣቸው አይከለክለውም። እንዲያውም ቅጣት እግዚአብሔር ልጆቹን እንደሚወድ የሚያሳይ ምልክት ነው (ዕብ. 12:5-11 ተመልከት)።

ለ. አይሁዶች ለእግዚአብሔር ልዩ ሕዝብ ሲሆኑ፤ ከእነርሱ ጋር የገባው ቃል ኪዳን እጅግ ጠንካራ በመሆኑ የእስራኤላውያን ስሞች በዘላለማዊ ቀለም በእጁ ውስጥ የተጻፉ ይመስል ነበር። ካህኑ በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል በሚያማልድበት የብሉይ ኪዳን ዘመን የአይሁድ ነገዶች ስሞች በድንጋይ ላይ ተቀርጸው በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም መታሰቢያ ይሆኑ ዘንድ ከካህኑ ኤፋድ ጋር ይያያዙ ነበር (ዘጸ. 28:9-14፣ 21፣ 29)። ይህ መልካም ቢሆንም የእስራኤላውያን ስሞች በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ የመጻፋቸውን ያህል አልነበረም። ይህ በእስራኤላውያንና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን ቀረቤታና ዘላቂ ግንኙነት ያሳያል። ከብዙ ዓመታት በኋላ ክርስቶስ በእርሱ ስለሚያምኑ ሰዎች ከእጁ መዳፍ ውስጥ እንዳሉና ማንም ሊነጥቃቸው እንደማይችል ገልጽኦል (ዮሐ. 10:28-29)።

ሐ. የኢየሩሳሌም ቅጥሮች ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ፊት ነበሩ። በየቀኑ ስለሚወዳት ከተማ ያስብ ነበር። የኢየሩሳሌምን ከተማና እንዲፈርስ የፈቀደውን ቤተ መቅደስ ሊዘነጋ አይችልም ነበር። ከተማዬቱ ከልቡ ስለማትጠፋ አንድ ቀን ከተማዬቱ፣ ቅጥሮቿና ቤተ መቅደሱ እንዲሠሩ ያደርጋል።

መ. እግዚአብሔር የተበተኑት ልጆቹን እስራኤልን ከመላው ዓለም ሁሉ ይሰበስባል። የእስራኤል (ልጆች ይፈጥናሉ)። እነዚህ ልጆች እጅግ ብርቅ በመሆናቸው ሙሽራይቱ በሰርን ምሽት ከምትዋብበት ጌጥ በላይ ይወደዱ ነበር። እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም ላይ ከፈረደ በኋላ ይሁዳ መበለት የሆነች ይመስል ነበር። ብዙውን ጊዜ በድርቅ ዘመን የሚወለዱ ልጆች ሽክም እንጂ ደስታ አይደሉም። በምርኮኛነቷ ዘመን ለይሁዳ የተወለዱትም ልጆች ደስታን አላመጡላትም። ነገር ግን አይሁዶች ከምርኮ ከተመለሱ በኋላ በቁጥር ጥቂቶች ቢመስሉም እግዚአብሔር ስለሚባርካቸው በይሁዳ በቂ ስፍራ አይገኝላቸውም። (በብሉይ ኪዳን መባዛት ከእግዚአብሔር ልዩ በረከቶች አንዱ ነበር።) አንድ ቀን መበለቲቱ ኢየሩሳሌም ወደ ኋላ ዘወር ብላ በእስራኤል ምድር የሚገኙትን አይሁዶች በመመልከት ትደነቃለች።

የእስራኤልን ልጆች ወደ ምድራቸው የሚመልሰው ማን ነው? እግዚአብሔር የይሁዳ ጠላቶች የሆኑትን አሕዛብ በመጠቀም አይሁዶችን ወደ ተስፋዬቱ አገር ይመልሳቸዋል። አንድ የሠራዊት አዛዥ ሰንደቅ ዓላማውን (ዓላማውን) በማንሣት ወታደሮቹን ከአጠገቡ እንደሚሰበስብ ሁሉ እግዚአብሔርም አሕዛብ አይሁዶች ወደ አገራቸው እንዲመለሱ የሚፈቅዱበትንና ለተግባራዊነቱም እገዛ የሚያደርጉበትን ሰንደቅ ዓላማ በተምሳሌትነት ያነሣል። ረዥም መንገድ የሚሄድ ወላጅ ልጁን እንደሚሸከም ሁሉ እነዚህ አሕዛብ አይሁዶችን በመሸከም ወደ አገራቸው የመመለሱ ሂደት ተሳታፊዎች ይሆናሉ። ይህ አሕዛብ ከአይሁዶች ጋር በአንድነት እግዚአብሔርን እንደሚያመልኩ የሚያመለክት ነው።

ሠ. እግዚአብሔር እስራኤልን ለብክነት የዳረጉትን ያጠፋቸዋል። እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን የፍርስራሽ ከምር ያደረጉትን ባቢሎናውያን ያጠፋል። ምንም እንኳን በጦርነት ኃያላን የነበሩትን መበዝበዝና መማረክ የማይቻል ቢሆንም በባቢሎናውያን ላይ የሚደርሰው ይኸው ነበር። የእግዚአብሔር ጠላቶች ሁሉ ተምሳሌት የሆኑት ባቢሎናውያን ብዝበዛውን ለመልቀቅና አይሁዶችን ወደ ቤታቸው እንዲመለሱ ለመፍቀድ ይገደዳሉ። እንዲያውም ቀደም ሲል አይሁዶችን ያሳድዱ የነበሩት ነገሥታትና ንግሥታት ለአይሁዶች ልጆች እንደ ወላጆች ይሆናሉ። ነገሥታቱ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ በመስጠት ሲያሳድጓቸው እቴጌዎች ደግሞ ጡትዋን እንደምታጠባ ሞግዚት ይሆኑላቸዋል። እነዚህ ሁለት ተምሳሌቶች እግዚአብሔር አይሁዶችን ያሳደዱትን ኃያላን አሕዛብ በማዋረድ ሲያሳድዱቸው የኖሩትን ሕዝብ እንዲንከባከቡ

እንደሚያደርግ ያሳያሉ። (ወደፊትም የልጆቹን ጠላቶች ሁሉ ያዋርዳል።)

ኢሳይያስ እንደገለጸው፣ አሕዛብ ነገሥታትና ንግሥታት የእግራቸውን ትቢያ እስኪልሱ ድረስ በአይሁዶች ፊት ይሰግዳሉ። ይህም ከፍተኛ የዝቅተኝነትና የአገልጋይነት ተምሳሌት ነው። እግዚአብሔር የሕዝቡ ጠላቶች በአይሁዶች ላይ የፈጸሙትን ዓይነት ፍርድ በጠላቶቻቸው ላይ በማድረስ ቅጣቱን ይፈጽማል። ባቢሎን አይሁዶች የራሳቸውን ሥጋና ደም እንዲበሉና እንዲጠጡ እንዳስገደደች ሁሉ (ኢሳ. 9:20፤ ዘሌ. 26:26-29፤ ኤር. 19:9፤ ሰቆ. 4:10)፣ ባቢሎናውያን እርስ በርሳቸው ለመበላላት ይገደዳሉ። ኃያል ተዋጊ የሆነው እግዚአብሔር ለሕዝቡ ይዋጋላቸዋል። ይህም ቂሮስ የባቢሎንን ከተማ በወረረ ጊዜ ተፈጽሞአል። (አንዳንድ ምሑራን አሕዛብ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ቅርሳቸውን ከአይሁዶች እንደተቀበሉና አይሁዶቹ ባለውለታቸው እንደሆኑ ለማስገንዘብ በተምሳሌትነት ይጠቅሳሉ። ሥጋን መብላት ሰዎች ለራሳቸው ስግብግብ ዓላማዎች በሚኖሩበት ጊዜ የሚከሰተውን የክፋትን የራስ አጥፊነት ባሕርይ በተምሳሌትነት ሊያመለክት ይችላል።)

እግዚአብሔር ሕዝቡን ከምርኮ ለማውጣት በሚሠራበት ጊዜ ሁለት ዐበይት ውጤቶች ይከሰታሉ። በመጀመሪያ፣ እስራኤል እግዚአብሔር በእውነት አምላክ እንደሆነ ታውቃለች (ኢሳ. 49:23)። ከብዙ ዓመታት በፊት እግዚአብሔር አይሁዶች ከእርሱና ከአሕዛብ ጣዖታት አንዱን እንዲመርጡ ጠይቋቸው ነበር (ኢያሱ 24:14-15)። ምንም እንኳን ሕዝቡ እግዚአብሔርን እንደሚመርጡ ቢናገሩም፣ በአብዛኛው ታሪካቸው በተግባር ሲታይ ግን እግዚአብሔርንም ጣዖታቱንም እኩል ለእኩል ለመከተል ሲጥሩ ተገኝተዋል። ይሁንና፣ አይሁዶች እግዚአብሔር ጠላቶቻቸውን እንዳሸነፉ፣ ወደ ተስፋዬቱ ምድር እንደመለሳቸውና በተስፋዬቱ ምድር እንደባረካቸው ሲመለከቱ እግዚአብሔር ሊመለከ የሚገባው አምላክ እንደሆነ ይገነዘባሉ። ከዚያም ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው የቆዩት አይሁዶች በመከራና በስደት ዘመን በመጽናታቸው ትክክለኛ እርምጃ እንደወሰዱ ይረዳሉ። በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት ለመተው በምንፈተንበት አስቸጋሪ ወቅት እግዚአብሔር በእኛና በዓለም የሚሠራውን ዓላማ እንዲያከናውን ብንተማመን የእግዚአብሔር በረከት ተመልሶልን ሁልጊዜም በእርሱ መታመን ከሁሉም የላቀ ምርጫ እንደሆነ እንገነዘባለን።

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በአስቸጋሪ ጊዜያት ስለ መጽናት ይህ ጥቅስ ምን ያስተምረናል? ለ) ነገሮች እየከበዱ ሲሄዱ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት ብንተው ምን ይሆናል? ሐ) ነገሮች ተስፋ የሌላቸው ሲመስሉ፣

ሌሎች ክርስቲያኖች ወይም ሰይጣን እግዚአብሔርን ወይም ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ጉዞ እንድንጠራጠር ሲያደርጉ በአቋማችን ጸንተን እግዚአብሔርን ተስፋ ብናደርግ ምን በረከት እናገኛለን?

ሁለተኛ፡ እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ እንደሆነ ዓለም ሁሉ ያውቃል (ኢሳ. 49:26)። አይሁዶች በምርኮ ዘመን ለእግዚአብሔር በታማኝነት ለመኖር በመፈለጋቸው አሕዛብ ተሳልቀውባቸዋል። «አምላካችሁ ደካማ ነው። አለበለዚያ ወደ ምርኮ እንድትሄዱ አያደርግም ነበር። ለምን ሃይማኖታችሁን ትታችሁ የእኛን አትከተሉም? ለምን የተለያችሁ ትሆናላችሁ? ለምን መከራን ትቀበላላችሁ?» ባቢሎናውያን አለጥርጥር በእግዚአብሔር ሕዝብ ተሳልቀዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር ለኢሳይያስና ለሌሎችም ነቢያት የሰጣቸውን የተስፋ ቃሎች እንደሚፈጽም ተስፋ አድርገው በታማኝነት የጠበቁት የኋላ ኋላ ይሸለማሉ። እግዚአብሔር በማያምኑት አሕዛብ ላይ ሲፈርድ አይሁዶች ትክክል እንደነበሩ ይገነዘባሉ። አምላካቸው ብቸኛው አምላክ ነው። እርሱ የአጽናፈ ዓለሙ አምላክ የሆነ ጌታ ነው። አይሁድን ጨምሮ ስሙን የሚጠሩትና የሚታመኑበት ሁሉ ይድናሉ። እርሱ ከአሕዛብ ምርኮና ከጋሚአት የሚታደግ ተቤኸ ነው። እርሱ ሁሉን ቻይ የሆነው የአጽናፈ ዓለሙ ሁሉ ሉዓላዊ አምላክ ነው። ከያዕቆብ ማለትም ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ደግሞ ልዩ ግንኙነት አለው።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነን ከጸናን የኋላ ኋላ ከእግዚአብሔር የምንቀበለው በረከት ምንድን ነው? ለ) ሰደት ቢኖርም እንኳ ዓለማዊ ፈለግ ከመከተል ይልቅ ታማኝ ሆኖ መቆየት የሚሻለው ለምንድን ነው?

ችግሮች በሚከሰቱበት ጊዜ ከሰደት ለማምለጥ እምነታችንን ለመተው እንፈተናለን። መለየቱ ቀላል አይደለም። እንዲሁም እምነትን በመካድ ወይም በመደበቅ ብቻ እንደሚለቀቁ እያወቁ ስደትን መጋፈጡ ከባድ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔርን የመጨረሻ ዓላማና ዕቅድ ከተገነዘብን በእምነታችን ጸንተን ልንኖር እንችላለን። እግዚአብሔር አንድ ቀን የሚያሳድዱንን በመቅጣት አሕዛብን ዝቅ ያደርጋቸዋል። ይህንን በዘመናችን ላይ ብንችልም እግዚአብሔር ታማኝና ለተስፋ ቃሎቹ የታመነ ስለሆነ የተናገረውን ይፈጽማል። እምነታችንን ብንክድ ግን አንድ ቀን የእግዚአብሔርን የከፋ ቁጣ ከሚቀምሱት ሰዎች እንወግናለን። በእምነታችን ብንጸና ከአሸናፊዎች ወገን ሆነን እግዚአብሔር ያሳደዱንን ሰዎች ሲያዋርድ እንመለከታለን። ዓይኖቻችንን በዘላለምና እግዚአብሔር በዚያ ሊሰጠን ተስፋ በገባቸው በረከቶች ላይ ብንተክል የጊዜው መከራችንን ከምንም አንቆጥረውም (2ኛ ቆሮ. 4:16-18 ተመልከት)።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለእስራኤል የተገቡት የተስፋ ቃሎች የእኛም በረከቶች የሚሆኑት በምን መንገድ ነው? ለ) በስደትና በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ እነዚያ በረከቶች የሚያበረታቱ እንዴት ነው? ሐ) ከዚህ ምዕራፍ የምንማረው ዐቢይ መንፈሳዊ ትምህርት ምንድን ነው?

ሁለተኛ ቀን

ኢሳይያስ 50

ጌታቸው ያደገው በአክራሪ ቤተሰብ ውስጥ ነው። ከተወለደበት ጊዜ ጀምሮ የሰማው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር ጥሩ ሰው ማለትም የማይጠጣ፣ የማያጨስ፣ ዝሙት የማይፈጽም፣ ወደ ፊልም ቤት የማይሄድ፣ የማይደንስና ሌሎችንም ነገሮች የማያደርግ እንዲሆን የሚፈልግ መሆኑን ነበር። ስለሆነም እርሱ ጥሩ ተግባራትን በሚፈጽምበት ጊዜ ብቻ እግዚአብሔር እንደሚወደውና ኃጢአት በሚሠራበት ጊዜ ሁሉ እንደሚጠላው ጌታቸው ያስባል። ምንም ያህል እግዚአብሔርን ለማስደሰት ቢጥርም የሚገባውን ያህል ሊያደርግ እንደማይችል ስለሚያውቅ ሁልጊዜም በልቡ እግዚአብሔርን ይፈራል። ስለ እግዚአብሔር ያለው ሥዕልም ዱላ እንደ ጨበጠና ባጠፋ ጊዜ ሊመታው እንደተዘጋጀ የሚያሳይ ነው። አንድ ቀን ከሥራ መልስ ጌታቸው በጓደኞቹ ግብዣ ወደ ቡና ቤት በመሄድ አልኮል መጠጣት ጀመረና የኋላ ኋላ ከአንዲት የቡና ቤት ቤት ጋር አመነዘረ። በቀጣዩ ዕለት እጅግ ተጨንቆ፣ «አሁን እግዚአብሔር ይቅር እንደማይለኝ ጥርጥር የለውም። ደኅንነቴን አጥቻለሁ። የሚጠብቀኝ ነገር ቢኖር ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። ከእንግዲህ በኋላ ኃጢአት ከመቀጠል በቀር ምን ተስፋ አለኝ?» ቢል አሰበ።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና የይቅርታ ፈቃደኝነት ከማሰብ ይልቅ ስለ ቁጣውና ስለ ፍርዱ የሚያስቡ ክርስቲያኖች አጋጥመውህ ያውቃሉ? ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ ግንዛቤ እንዳላቸው ለማስገንዘብ የምትሰጣቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ምንድን ነው? ለ) እግዚአብሔርን ስለሚወዱት ሊያስደስቱት የሚፈልጉ ሰዎች የመኖራቸውን ያህል እንዲወዳቸው ለማድረግ ሲሉ ደስ የሚያሰኙትን ተግባራት የሚፈጽሙ ሰዎች አሉ። በእነዚህ ሁለት ወገኖች መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ይበልጥ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ ያለው ምርጫ የትኛው ነው? መልስህን አብራራ። ሐ) ኢሳይያስ 50:1-2 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች ሰዎች ኃጢአት ቢሠሩም እንኳ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ግንኙነት ለማድረግ የሚፈልግ ስለ መሆኑ ምን ያስተምራሉ?

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር መልኮች በሁለት ገጽታዎች ቀርበዋል። እነዚህም እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የሚያምፁትን ወገኖች የሚቀጣ ቅዱስ አምላክ መሆኑና የጠፋትን ፈልጎ ከእርሱ ጋር በፍቅር ግንኙነት እንዲኖሩ የሚያደርግ የፍቅር አምላክ መሆኑ ናቸው። እነዚህ መልኮች ሁለቱም እውነት ስለሆኑ በሚዛናዊነት

ሊስተናገዱ ይገባል። ሰይጣን ሰዎች የተሳሳቱ አሳቦችን እንዲያምኑ ከሚያደርግባቸው ሰው ሙሉ መንገዶች መካከል አንዱ እግዚአብሔር ኃጢአትን እየፈለገ የሚቀጣ ቁጡ አምላክ እንደሆነ አድርጎ ሰዎችን ለማሳመን መጣር ነው። ይህም ሰዎች እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ሕግጋትን አውጥተው እንዲጠብቁና ባለማቋረጥ በፍርሃት ተተብትበው እንዲኖሩ ያደርጋል። አምልኮአቸው በፍቅር ላይ ሳይሆን ደንቦችንና ሕግጋትን በመጠበቅ ላይ የተመሠረተ ነው።

እነዚህ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት የሚገልጹት፡ «ክርስቲያን ከሆንህ አልኮል አትጠጣም! አታጨስም፤ ፊልም አታይም! ዝሙት አትፈጽምም፤ ወዘተ...» በሚል አስተሳሰብ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እግዚአብሔር ኩባላይ ልጆቹ ከኃጢአት ወደ እርሱ እንዲመለሱለት በጉጉት የሚጠባበቅ አፍቃሪ አባት መሆኑን ይነግረናል። በሉቃስ 15:11-32 የተገለጸው የጠፋው ልጅ ታሪክ እንደሚያሳየው፡ እግዚአብሔር ሊፈርድብን በመሻት የኃጢአት መዝገብ የሚያከማች አምላክ አይደለም። ይልቁንም ሁልጊዜም ከኃጢአታችን ተመልሰን ራሳችንን በማዋረድ በፍቅር ወደ እርሱ እንድንመጣ ይሻል። እርሱ የጸጋ አምላክ ነው። (ማስታወሻ፡ ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ እግዚአብሔር የፍቅርና የጸጋ አምላክ ስለሆነ የፈለጉትን ያህል ኃጢአት ቢፈጽሙም ከእግዚአብሔር ፍርድ ነፃ እንደሚሆኑ ያስባሉ። እግዚአብሔር ቅዱስ እንደመሆኑ በእርሱና በሕግጋቱ ላይ የሚፈጸመውን ዓመፅ እንደሚቀጣ ይዘነጋሉ።)

አይሁዶች በፈጸሙት በደል እግዚአብሔርን እንዳሳዘኑ፤ ይህም እግዚአብሔር ከእንግዲህ ወዲህ እንዳይወዳቸውና ከእነርሱ ጋር ግንኙነት እንዳያደርግ እንደከለከለው ያስቡ ነበር። ምናልባትም፡ «እግዚአብሔር ትቶናል። ከእንግዲህ ከእግዚአብሔር ጋር ልዩ ግንኙነት እንደሌላቸው አሕዛብ ነን» የሚል አሳብ በአእምሯቸው ውስጥ ሳይጉላላ አይቀርም። የዚህን ዓይነቱን አስተሳሰብ ለማረም እግዚአብሔር ከኃጢአታቸው ባሻገር ወደ እነርሱ ለመጠጋት የሚሻ የፍቅር አምላክ መሆኑን በኢሳ. 50:1-2 ያሳያል። እግዚአብሔር ኃጢአትን ቢጠላም ኃጢአተኞችን ግን ይወዳል። እስከ መጨረሻው የሞት ሕቅታቸው ድረስ እግዚአብሔር በጸጋውና በፍቅሩ ሊያሸንፋቸው ይፈልጋል። እግዚአብሔር በኃጢአተኞች ሞት እንደማይደሰት በቃሉ ተናግሯል (ሕዝ. 18:23፥ 32)።

12ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 50:1-11 አንብብ። ሀ) በቁጥር 1 እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ያቀረባቸው ሁለት ጥያቄዎች ምንድን ናቸው? እግዚአብሔር እነዚህን ጥያቄዎች ሊጠይቅ ምን ማለቱ ይመስልሃል? ለ) በቁጥር 2 ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን እንመለከታለን? ይህ በሉቃስ 15:11-32 ከቀረቡት የኢየሱስ ምሳሌዎች ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው? ሐ)

ኢሳይያስ 50:4-9 ሦስተኛው <የባሪያው መዝሙር> ነው። የባሪያውን ባሕርያት ዘርዝር። ስለ እርሱ ምን ልንማር እንችላለን? ኢየሱስ ክርስቶስ እነዚህን ሁሉ የፈጸመው እንዴት ነው? የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እነዚህን እያንዳንዳቸውን ባሕርያት መኮረጅ የሚኖርባቸው ለምንድን ነው? መ) እግዚአብሔር በጨለማ የሚሄዱት ሰዎች ምን እንዲያደርጉ ጠየቀ? (ቁ. 10)። ሠ) እግዚአብሔር በራሳቸው ብርሃን ለመሄድ በሚፈልጉት ላይ ምን እንደሚደርስ ተናገረ?

1. እግዚአብሔር ሕዝቡ ከሆኑት እስራኤላውያን ጋር ቀጣይ ግንኙነት ለማድረግ ይሻል (ኢሳ. 50:1-3 አንብብ)

አብዛኞቻችን የእግዚአብሔርን ይቅር የማለት ብቃት ለመረዳት እንችገራለን። ብዙውን ጊዜ፤ «እንዲህ ኃጢአተኛ ሆኜ እንዴት ሊወደኝ ይችላል? እግዚአብሔር ዝሙት አዳሪዎችን፤ የጎዳና ተዳዳሪዎችን፤ ለማኞችን፤ ወይም እጅግ ክፉ የሚመስሉትን የሌሎች ጎሳ አባላት እንዴት ሊወዳቸው ይችላል?» ብለን እናስባለን። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እግዚአብሔር ከዚህ እስከዚህ ተብሎ የማይወሰን ኃጢአትን ይቅር የማለት ችሎታ እንዳለው ይነግረናል። የሚገርመው ደግሞ እኛ መጥተን ይቅርታ እስክንጠይቀው ድረስ ቁጭ ብሎ የማይጠብቅ አምላክ መሆኑ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ወደ ኃጢአተኛው ሰው ቀርቦ ፍቅሩንና ጸጋውን በመስጠት የጠፉት ሕዝብ ተመልሰው እንዲወዱት የሚያደርግ መሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተደጋጋሚ ተገልጿል። ይህንን እውነት ኢሳይያስ በተለያዩ መንገዶች አመልክቷል።

ሀ. የባቢሎን ምርኮ እግዚአብሔር ከይሁዳ ጋር የነበረውን ግንኙነት አላወደመውም (ኢሳ. 50:1)። እግዚአብሔር ከኃጢአተኛ ሕዝቡ ጋር የነበረውን ግንኙነት ለማሳየት ሁለት ምሳሌዎችን አቅርቧል። የመጀመሪያው፤ በዝሙት ምክንያት የፈረሰው ጋብቻ ምሳሌ ነው። እግዚአብሔር በዚህ ምሳሌ ምን ለማለት እንደፈለገ በትክክል ማወቁ አስቸጋሪ ነው። በዕብራውያን ባሕል ባል ሚስቱን ለመፍታት ቢፈልግ የፍች ወረቀት ሰጥቶ ወደ ቤተሰቦቿ ያስናብታት ነበር (ዘዳ. 24:1፤ 3፤ ማቴ. 19:7 አንብብ)። በኤርምያስ 3:8 ሰሜናዊው የእስራኤል መንግሥት ከእግዚአብሔር በፍች እንደተሰናበተ ሚስት ተመስሎአል። ኢሳይያስ 54:6-7ም በፍች የተሰናበተችን ሚስት ይገልጻል። በዚህ ምንባብ ኢሳይያስ አያሌ እውነቶችን ለማስተላለፍ የሚፈልግ ይመስላል።

1. የጋብቻ ግንኙነቱን ከአደጋ ላይ የመጣሉን በደል የፈጸመችው ይሁዳ እንጂ እግዚአብሔር አልነበረም። ፍችውን በቀዳሚነት ያካሄደው እግዚአብሔር አልነበረም። ነገር ግን ይሁዳ ከሌላ ጋር በፈጸመችው

ግንኙነት እግዚአብሔርን ትታለች። ሌሎችን አማልክት በማምለክ ዝሙትን ፈጽማለች።

2. እግዚአብሔር ከይሁዳ ጋር ያለውን ግንኙነት ሙሉ ለሙሉ አላቋረጠም። ከቶውንም የፍች ወረቀት አልሰጣትም። ስለሆነም የይሁዳና የእግዚአብሔር ግንኙነት የተቋረጠው ለጊዜው እንጂ ለዘለቄታው አልነበረም። በባቢሎን ያሳለፉት ምርኮኛነት የመለያየት እንጂ የፍች ጊዜ አልነበረም። ከባቢሎን ምርኮ በኋላ የይሁዳና የእግዚአብሔር ግንኙነት ዳግም ይታደሳል (ኢሳ. 54:6-7 አንብብ)።

ሁለተኛ፦ ልጆችን ለባርነት የመሸጥ ምሳሌ ቀርቦአል። በብሉይ ኪዳን ዘመን አንድ ቤተሰብ የገንዘብ ችግር ካለበት ከሌላ ግለሰብ ገንዘብ ይበደር ነበር። በተወሰነው ጊዜ ገንዘቡን መመለስ ካልቻለ ልጆቹን በባርነት ለአበዳሪው አሳልፎ ለመስጠት ይገደዳል (2ኛ ነገ. 4:1፤ ነህ. 5:1-5)። ስለሆነም ኢሳይያስ እግዚአብሔር አይሁዳውያን ልጆቹን ለባርነት ይሸጥ ዘንድ የብድር ዕዳ አለበት ወይ? ቢል ይጠይቃል። መልሱ የለበትም ነው። እግዚአብሔር ሊከፍል የማይችለውን ገንዘብ ተበድሮ ልጆቹን ለባቢሎናውያን ባርነት አሳልፎ አልሰጠም ነበር።

አይሁዶች ለባርነት የተሰጡበት ሌላ ምክንያት መኖር አለበት። እግዚአብሔር ይህ የሆነው በኃጢአታቸውና በበደላቸው ምክንያት መሆኑን በግልጽ ተናግሯል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በባቢሎን ምርኮኞች ሆነው የተገኙበትን ምክንያት እነዚህ ሁለት ቃላት ያብራራሉ። «ኃጢአት» የሚለው ቃል ሕዝቡ እግዚአብሔር ለእነርሱ ካዘጋጀው መመዘኛ ወርደው መገኘታቸውን ያሳያል። ቅዱሳን ሊሆኑ ሲገባቸው ዓለምን መምሰላቸውን ቀጠሉ። «በደል» የሚለው ቃል ሕግጋት መተላለፍንና በእግዚአብሔር ላይ በገዛ ፈቃዱ ማመፅን ያሳያል። እግዚአብሔር በዘጸአት፣ ዘሌዋውያንና ዘዳግም መጻሕፍት ትእዛዛትን ለእስራኤላውያን ሰጥቷቸዋል። አይሁዶች እነዚህን ትእዛዛት ለመፈጸም ከተስማሙ በኋላ ሕግጋቱን ጥሰዋል። በምርኮኛነት ወደ ባቢሎን የተሰደዱት በፈቃዳቸው ኃጢአት ሲፈጽሙ ኖረው ንስሐ ባለመግባታቸው ነበር። በተስፋይቱ ምድር ከእግዚአብሔር ጋር ካላቸው የጠበቀ ግንኙነት የተፋቱት ትእዛዛቱን ለመፈጸም ባለመፈለጋቸው ነበር። ይህ ግን ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነት ሙሉ ለሙሉ እንደተቋረጠ የሚያመለክት አልነበረም። እግዚአብሔር ከአይሁዶች ጋር የነበረውን ግንኙነት ለመቀጠል የቆረጠ በመሆኑ በቅጣት እያጠራቸው ነበር።

ለ. ከአይሁዶች ጋር የነበረውን ግንኙነት መልሶ ለማደስ የመጀመሪያውን እርምጃ በመውሰድ ላይ ያለው እግዚአብሔር ነበር (ኢሳ. 50:2)። እግዚአብሔር ከአይሁዶች ጋር የመለየቱን ተግባር

ካለመጀመሩም በላይ ወደ አይሁዶቹ በመሄድ ከእነርሱ ጋር ያለውን ግንኙነት እንደገና ለማደስ ጥሪ አድርጎላቸዋል። አምላካችን እንዴት አስደናቂ ነው! ለኃጢአታችን ቢቀጣንም ፍቅራችንን እንደገና ለማግኘት ይፈልገናል። መቼም ቢሆን የፍቅሩ ጀንበር አትጠልቅብንም። የሚያሳዝነው ግን እግዚአብሔር ሕዝቡ ወደ እርሱ ተመልሰው ግንኙነታቸውን እንዲያድሱ እየተጣራ በባቢሎን ምድር ሲንቀሳቀስ ምላሽ የሰጠው አልነበረም። ይህ ምናልባት አይሁዶች እግዚአብሔር ከእንግዲህ እንደማይወዳቸው ስላሰቡ ይሆናል። ዝሙት ፈጽማ ከቤቷ የተባረረች እመቤት ባሏ ይቅርታ አድርጎ እንዲመልሳት እንደማትጠብቅ ሁሉ አይሁዶች እግዚአብሔር ለእነርሱ የነበረው ፍቅር ከጣዖታት ጋር በፈጸሙት አመንዝራነት እንደተቋረጠ ገመቱ። እግዚአብሔር ወደ ፍቅር ግንኙነት ይመልሰናል ብለው አልጠበቁም። ይህ ግን እግዚአብሔር እነርሱ እንዲፈልጉት ከመጠበቅ ይልቅ እርሱ ራሱ ፍለጋ በመጀመሩ እውነት የተሳሳተ አመለካከት መሆኑ ተረጋግጧል። (ይህ እውነት አመንዝራ ሚስቱን በገንዘብ ገዝቶ እንደገና ወደ ሚስትነት ክብሯ በመለሰው በሆሴዕ ታሪክ ውስጥ ተመልክቷል። ሆሴዕ 1-3።)

አይሁዶች እግዚአብሔር አሁንም እንደሚወዳቸው ቢያምኑም እንኳ ከምርኮ የማስለቀቅ ዓቅም ይኖረዋል የሚል ግምት ላይኖራቸው ይችላል። ስለሆነም እግዚአብሔር በቀደመው ዘመን ስለ እነርሱ ያደረጋቸውን ነገሮች ያስታውሳቸው ጀመር። እርሱ ሕዝቡ በደረቅ ምድር ላይ ያልፍ ዘንድ ቀይ ባሕርን ያደረቀ አምላክ አልነበረምን? በበረሃ በነበሩ ጊዜ በሚሊዮኖች ለሚቆጠሩ ሰዎች ውኃን ያፈለቀላቸው አልነበረምን? ግብዖች አይሁዶችን ከባርነት እንዲለቁ ለማስገደድ መቅሠፍቶችን የሰደደ አምላክ አልነበረምን? አይሁዶች እግዚአብሔር ቀደም ሲል ይህንን ለማድረግ ከቻለ አሁንም ሊያደርግላቸው እንደሚችል ማሰብ ነበረባቸው።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር ሕዝቡ ኃጢአት በሚሠራበት ጊዜ ምን ዓይነት ግንኙነት እንደሚኖረው ከዚህ ምን እንማራለን? ለ) ይህ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ኃጢአት በሚፈጽሙበት ጊዜ ስለ እግዚአብሔር ከሚያስቡት እንዴት ይለያል?

2. እግዚአብሔር መከራ በመቀበል ላይ ለሚገኙት ሕዝቡ ባሪያውን ይሰድላቸዋል (ኢሳ. 50:4-9 አንብብ)

መከራን ተቀብሎ የማያውቅ ሰው የሚሠቃዩትን ሰዎች ችግር ሊረዳ አይችልም። ለምሳሌ፡ ሁልጊዜም ሀብታም ሆኖ የኖረ ሰው ድህነት ምን እንደሆነ ሊገባው አይችልም። በአእምሮው ምን ሊመስል እንደሚችል ቢያስብም ከተሞክሮ ግንዛቤ ሊያውቀው አይችልም።

ወይም ሁልጊዜ ጤነኛ ሆኖ የኖረ ሰው ለረዥም ጊዜ በሕመም መሠቃየት ማለት ምን እንደሆነ ሊገንዘብ አይችልም። የቅርብ ዘመዱ እስኪሞት ድረስ የሞት ሥቃይ ምን እንደሚመስል ሊረዳ አይችልም። እግዚአብሔር በችግሮች ውስጥ እንድናልፍ ከሚፈቅድባቸው ምክንያቶች አንዱ ጉዳት ለሚደርስባቸው ሰዎች እንድንራራላቸው ነው (2ኛ ቆሮ. 1:3-5 ተመልከት)። ይህ ለእግዚአብሔርም እውነት ነበር። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር መጥቶ ችግርንና ሞትን እስከቀመሰበት ጊዜ ድረስ እግዚአብሔር ሥቃይ ምን እንደሚመስል በአሳብ ደረጃ ብቻ ያውቅ ነበር። አሁን ግን መከራችንን ስለተካፈለ በአእምሮ ብቻ ሳይሆን በሁሉም መልክ የእኛ ሥቃይ ይገባዋል (ዕብ. 4:15 አንብብ)።

ከመምጣቱ በመቶዎች ከሚቆጠሩ ዓመታት በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ እግዚአብሔር ፍጹማዊ ባሪያ ጽፎአል። እግዚአብሔር ያንን ባሪያ ከመከራ አይታደገውም። ይልቁንም የእግዚአብሔር ባሪያ በከፍተኛ ደረጃ ተሠቃይቶ፣ በመከራ ጸንቶ በመከራ ላይ ድል ነሺ ይሆናል።

ኢሳይያስ ስለዚህ የእግዚአብሔር ባሪያ ለሦስተኛ ጊዜ ጠቅሷል። እንደ ሌሎች የባሪያው ምንባቦች ሁሉ ኢሳይያስ ያ የእግዚአብሔር ፍጹም ባሪያ ምን እንደሚመስል በመግለጽ እኛም እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ዛሬ እንዴት ልንመላለስ እንደሚገባን ሞዴል አስቀምጦልናል። ኢሳይያስ ሁለቱን ባሪያዎች ማለትም መሢሔንና እስራኤልን የሚያነጻጽርበትን መንገድ መመልከቱ ጠቃሚ ነው። እስራኤል እግዚአብሔርን ያልሰማች ስትሆን (ኢሳ. 50:4)፣ ባሪያው ግን እግዚአብሔርን ሰምቷል (ኢሳ. 50:4)። እስራኤል የእግዚአብሔርን ፍቅርና ኃይል ባለማወቅ እንደተተወች አጉረምርማለች (ኢሳ. 49:14፣ 22)፤ መሢሔ ግን እግዚአብሔር እንደሚረዳውና ከአጠገቡ እንዳለ በማወቅ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት ጠብቋል (ኢሳ. 50:7-9)። እስራኤል ለኃጢአቷና ዓመፅዋ በእግዚአብሔር የተፈረደባት ስትሆን (ኢሳ. 50:1)፣ መሢሔ ግን ለእግዚአብሔር ላለው ታዛዥነትና ለሌሎች ኃጢአት ይሠቃያል (ኢሳ. 50:5)።

በዚህ ክፍል መሢሔ ገና በ700 ዓመታት ወደፊት ርቀው የሚገኙትን ክስተቶች ተፈጽመው እንዳለፉ አስመስሎ ገልጾአል።

ሀ. የእግዚአብሔር ባሪያ የተማረ አንደበት ይኖረዋል (ኢሳ. 50:4)። ብዙውን ጊዜ የተለየ የመናገር ስጦታ ስላለው ሰው ስናስብ እውነትን በጠበቃነት የመከላከል ወይም በብልሃት የመስበክ ችሎታውን እናስባለን። የእግዚአብሔር ባሪያ እውነትን እንዲናገር፣ እንዲሰብክና እንዲያስተምር መንፈስ ቅዱስ ኃይልን ይሰጠዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ በመምህርነት ስጦታው የታወቀ ነበር። ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ባሪያ በሚመጣበት ጊዜ ቃላቱ ደካሞችን

ለማበረታታት እንደሚያገለግሉ ገልጾአል። መሢሔ የመጣው እንደ ድሆች፣ በሽተኞች፣ ወይም ኃጢአተኞች (ዘማውያንና ቀራጮች) የመሳሰሉትን ደካሞች ለመኮነን አልነበረም። እንዲያውም ኢየሱስ የኃጢአተኞች ወዳጅ በመባል ይታወቅ ነበር። ለደካሞች በሚናገርበት ጊዜ ኢየሱስ ሁልጊዜም በርኅራኄ የተሞላ ሲሆን፣ ሁልጊዜም ኩነኔን ሳይሆን መጽናናትን አግኝተው ይመለሱ ነበር። ይህ ማለት ግን ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ለመወዳጀት ሲል ኃጢአታቸውን ተቀብሏል ወይም ለኃጢአት የነበረውን አመለካከት ቀይሯል ማለት አይደለም። ኃጢአትን እየጠላና እየተቃወመ ኃጢአተኞችን ግን ይወዳቸው ነበር። ራሳቸውን እንደ ጥሩ ሰዎች ቆጥረው እግዚአብሔር እንደማያስፈልጋቸው የገመቱትን የሃይማኖት መሪዎች በከፍተኛ ደረጃ ተቃውሟል።

ዛሬ ክርስቲያኖች እንደ ጌታ ባሪያ አጽናኝ ቃላት ለመናገር አንደበታቸውን አላሠለጠኑም። የምንታወቀው በሌሎች ሰዎች በተለይም ክርስቲያኖች ላይ በምንሰነዝራቸው ጠንካራ ትችቶች ነው። ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በኃጢአተኞች ላይ ስለሚያመጣው ፍርድ እንናገራለን። ነገር ግን በቃላትን ደካሞችን በማጽናናታችን እምብዛም አንታወቅም። ከደካሞች፣ ከለማኞች፣ ከድሆች፣ ከዝሙት አዳሪዎች፣ ከጎዳና ተዳዳሪዎች እንርቃለን። በመንገድ ላይ ወደ እኛ ሲመጡ ብዙውን ጊዜ የቁጣ ፊት እናሳያቸዋለን። የሥነ መለኮት ትምህርት ኮሌጆቻችን እንኳ አንደበታችንን አያሠለጥኑም። ምክንያቱም በክርክሮች፣ በመስበክና በማስተማሩ ላይ ብንበረታም እርስ በርስ ለመተናነጽና በተለይም ተጎጂዎችን ለማበረታት አንደበታችንን ስለማንጠቀም ነው። ይህ ግን አንደበቱን የመጽናናትና የፍርድ ቃላት በአግባቡ ለመናገር ከተጠቀመው የእግዚአብሔር ባሪያ እንዴት የተለየ ነው። ከኢየሱስ በተቃራኒ እውነትን በመጠምዘዝና ሌሎችን በመጨቆን የሚታወቁትን ሀብታሞች ወይም ኃያላን ከመገሠጽ ይልቅ በቃላትን ወደማቆላመጡ እናዘነብላለን። በድሀው ላይ የቁጣ ቃላት እየሰነዘርን፣ ከበርቴዎቹንና ኃያላኑን እናቆላምጣቸዋለን።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንደበታችንን ለማጽናናት ሳይሆን ለመጉዳት እንዴት እንደምንጠቀም ምሳሌዎችን ጠቃቅስ። ለ) ከፍርድ ይልቅ በማበረታታት ላይ ቢያተኩሩ ስብከቶች እንዴት ይለወጣሉ? ሐ) ክርስቲያኖች ብዙውን ጊዜ በደካሞቹ (ድሆች፣ ኃጢአተኞች) ላይ የቁጣ ቃላት እየተናገሩ ሀብታሞችንና ኃያላንን በጥሩ ቃላት የሚያወጋግሷቸው እንዴት ነው? መ) ይህ እኛ ሰዎችን የምንመለከትበት መንገድ ኢየሱስ ከተመለከተበት እንደሚለይ የሚያሳየው እንዴት ነው?

ለ. እግዚአብሔር ባሪያውን እንደ ተማሪዎች ይለማ ዘንድ ማለዳ ማለዳ ያነቃዋል (ኢሳ. 50:4)። ባሪያው የማጽናኛ ቃላት ለደካሞች

ለመናገር የቻለበት ምክንያት እግዚአብሔርን በየዕለቱ በመስማቱና በእግዚአብሔር ፈንታ በመናገሩ ነው። ሕዝብ እስራኤል እግዚአብሔርን ባለመስማታቸው ይታወቁ ነበር። ምንም እንኳን እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ በካህናትና በነቢያት አማካኝነት ለመናገር ቢሞክርም ከእግዚአብሔር ለመስማት ባለመፈለጋቸው እግዚአብሔርን ለመከተል አልተማሩም። ፍጽምናን የተላበሰው የእግዚአብሔር ባሪያ ግን የተለየ ይሆናል። በመጀመሪያ፤ በመደበኛነት እግዚአብሔርን የመስማት ባሕርይ ይኖረዋል። ይህ ከሁሉም በላይ ቅድሚያ የሚሰጠው ነገር በመሆኑ፤ ማለዳ ማለዳ የመጀመሪያ ተግባሩ እግዚአብሔርን ማድመጥ ይሆናል። በወንጌላት ውስጥ ብዙውን ጊዜ ኢየሱስ ለጸሎት ወደ ተራሮች ሲሄድ የምንመለከተው ለዚህ ነው (ማቴ. 14:23፤ ሉቃ. 6:12)። ሁለተኛ፤ ባሪያው ሰዎች ይታዘዛል። መሢሔ እግዚአብሔርን የሚሰማው ባለበት ግዴታ ምክንያት ሳይሆን ከእግዚአብሔር ለመስማትና በመታዘዝም እግዚአብሔርን ለማስደሰት ስለሚፈልግ ነው። ትንሽ ልጅ ወላጆቹ አንድን ጠቃሚ ነገር ሊያስተምሩት ሲሞክሩ በንቃት እንደሚከታተል ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስም እግዚአብሔር የሚናገረውን በጉጉት ይከታተላል።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዛሬ እግዚአብሔር ለእኛ የሚናገርባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ለ) በየቀኑ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት የጽሞና ሰዓት የምትመድበው እንዴት ነው? ሐ) መጽሐፍ ቅዱስ የምታነበውና የምትጻልየው ከፍቅር የተነሣ ነው ወይስ ከግዴታ? ልዩነቱን እንዴት ታውቀዋለህ?

ሐ. ጌታ እግዚአብሔር የባሪያውን ጆሮ ከፍቶአል፤ እርሱም ዓመፀኛ አልነበረም (ኢሳ. 50:5)። በትንቢተ ኢሳይያስ ሁሉ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደ ደንቆሮዎችና ዲዳዎች ሲገልጻቸው እንደነበር ተመልክተናል። የእግዚአብሔርን ሕግጋት ለማየትም ሆነ እግዚአብሔር ሲናገር ለመስማት አልቻሉም ነበር። ዓመኛው ልባቸው ከመስማትና ከመታዘዝ አቅቦአቸው ነበር። ፍጹም የሆነው እስራኤላዊ ግን እንዲህ አይሆንም። እግዚአብሔር ሲናገር ለመስማት የተዘጋጁ ጆሮዎችና ለመታዘዝ የሚፈልግ ልብ ይኖረዋል።

መ. ከፍተኛ ሥቃይ የሚያስከትልበት ቢሆንም እንኳን ባሪያው ከመታዘዝ አይመለስም (ኢሳ. 50:6-7)። ኢሳይያስ የባሪያውን ሥቃይ የገለጸው ሰዎች ከእርሱ በላይ አይለው እንደሚጎዱት ሳይሆን ይልቁንም እርሱ ራሱ በፈቃዱ ጀርባውን ለጅራፍ አሳልፎ እንደሚሰጥ አድርጎ ነው። እግዚአብሔር ለባሪያው የሰጠው ትእዛዝ ቀላል ስላልነበረ ይህን መታዘዝ አስቸጋሪ ነበር። ኢሳይያስ ኢየሱስ ክርስቶስ

በተሰቀለበት ዕለት የተከሰተውን ሁኔታ አብራርቷል (ማቴ. 26:67-68፤ 27:26-31፤ ዮሐ. 19:1-3)። ጀርባው ተገረፈ፤ ዊሙ ተነጨ፤ ተነቃቀለ። (ይህ በአይሁድ ባሕል የትልቅ ስድብ ምልክት ነበር)። ተሳለቁበት፤ ተፋበትም። እግዚአብሔርን መታዘዝ ማለት ሁልጊዜም በቀላል ሕይወት መመላለስ ሳይሆን፤ የከበደ መከራ መቀበል ነው። ይህም አንዳንድ ጊዜ ጫን ያሉትን ሥቃዮች ሊያካትት ይችላል። መሢሐ ግን ወደኋላ አላለም። ከመከራና ከስደት አላፈገፈገም። ከእግዚአብሔር እንደመጣበትና መታዘዝ እንዳለበት በመገንዘብ በትሕትና መንፈስ ተቀበለው። በዚህ ሁሉ መራርነት ወይም የዓመፅ መንፈስ በልቡ ውስጥ እንዲያድግ አልፈቀደም።

መሢሐ መንገዱ ቀላል እንደማይሆንለት አውቆ ነበር። እንደማያፍርም ደግሞ ያውቅ ነበር። ለሕይወቱ በሉዓላዊ አምላክ ላይ በከፍተኛ ደረጃ መደገፍ ነበረበት። ማናችንም በራሳችን ብርታት ስደትን ልንቋቋም አንችልም። ነገር ግን በስደት ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር ለጊዜው የሚያስፈልገንን ብርታት እንደሚሰጠን መገንዘብ ይኖርብናል። ባሪያው እጁን ለጠላት እንዳይሰጥ ራሱን መቆጣጠር ነበረበት። ፊቱን እንደ ባልጩት ድንጋይ ማድረግ ነበረበት። ላለመረታት፤ ለራሱም ሆነ ለእግዚአብሔር ኃፍረትን (ከመስቀል ላይ ሞት ኃፍረት በስተቀር) የሚያስከትል ማንኛውንም ተግባር ላለመፈጸም ቆርጦ ነበር።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለመከራ የሚዳርጋቸው በሚሆንበት ጊዜ ብዙ ለዎች እግዚአብሔርን ለመከተል የማይፈልጉት ለምንድን ነው? ለ) እግዚአብሔርን መታዘዝ አንተን ለሥቃይ የዳረገባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ሐ) አዳዲስ ክርስቲያኖች ቀላል ሕይወት ከሚጠብቁ ይልቅ ለእምነታቸው እንደሚፈተኑ ማስተማሩ ለምን ያስፈልጋል?

ሠ. ባሪያው የመጨረሻው ድል በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ መሆኑን ያውቅ ነበር (ኢሳ. 50:8-9)። በመጀመሪያ ሲታይ መሢሐ የሚያሸንፍ ሳይሆን የሚሸነፍ ይመስል ነበር። መስቀሉ የሸንፈት ወቅት ቢመስልም ትንሣኤው ግን ድልነቱን አረጋግጧል። የእግዚአብሔር ልዩ ልጅ እንደመሆኑ ፍርድን አግኝቷል (ዮሐዋ. 2:32-36)። ባሪያው ብያኔው ከሰው እንደማይመጣለትና ከቅርቡ ካለው እና ከሚረዳው አምላክ እንደሚሆንለት ያውቅ ነበር። በአስቸጋሪ ጊዜያት አጽንቶ የሚያቆመው ስለ እግዚአብሔር ያለው ግንዛቤ እንደሆነ ያውቅ ነበር።

እግዚአብሔር ለሁሉም ባሪያው የእርሱ ምርጥ እንደሆነ የሚያውቅ ሲሆን፤ በእርሱ ደስ ተሰኝቶ ነበር። መስቀሉ የእግዚአብሔር ፍርድ በክርስቶስ ላይ የተገለጠበት ስፍራ ይመስል ነበር። ነገር ግን ትንሣኤው እግዚአብሔር በልጁ መሥዋዕት ደስ እንደተሰኘ ለሁሉም

አረጋገጠ። ሁሉን ቻይ አምላክ ከቅርቡ ስላለ ማንም ሊከራከረው፣ ሊወቅሰው ወይም ሊኮንነው አይችልም። መሢሔ በሕግ ችሎት ፊት ኃጢአትን ፈጽመሃል ተብሎ ቢከሰስ እግዚአብሔርን አልታዘዝህም ብሎ የሚከስሰው ሰው አልነበረም። መሢሔ ኃጢአት አልባ መሆኑ ፍጹም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ የሚያመለክት ነበር። ባሪያው ከሚያገኘው ዘላለማዊ በረከት በተቃራኒ በምድር ላይ ኃያላን መስለው የሚታዩ ወገኖች የኋላ ኋላ ብል እንደሚበላው ልብስ ናቸው።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሮሜ 8:31-39ን አንብብ። ይህ ክፍል ለክርስቲያኖችም የሚያገለግለው እንዴት ነው? ለ) በስደትና በችግር ጊዜያት የወቅቱን ሥቃይ ዘንግቶ ስለ ዘላለም ማሰብ አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው? ሐ) የእግዚአብሔር ፍጹም ባሪያ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ የምንኖርበትን ሁኔታ የሚያሳይ ምሳሌ የሆነው እንዴት ነው?

3. በጨለማው ወቅት እግዚአብሔርን ለመከተል የመረጡትና ጊዜያዊውን ደስታ ያሳደዱት ወገኖች ንጽጽር (ኢሳ. 50:10-11 አንብብ)

አይሁዶች በምርኮኛነት ይኖሩ ስለነበር ወቅቱ ጽልመታም ነበር። ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡትን አምልኮ ትተው በቀለለው መንገድ ለመሄድ ማለትም የሚኖሩበትን አገር አማልክት ለመከተል ተፈትነው ነበር። እግዚአብሔር መሢሔ እንዴት እንደሚሸለምና በመከራ በመጽናት እንደሚጸድቅ ካሳየ በኋላ አይሁዶችም የእርሱን ፈለግ እንዲከተሉ አደፋፍሯቸዋል። አንድ ቀን እግዚአብሔር እነርሱንም እንደሚያጸድቃቸው በማመን በትዕግሥት መከራን እየተቀበሉ ለእግዚአብሔርና ለሕግጋቱ መታዘዝ ይገባቸው ነበር። ኢሳይያስ በእነዚህ በስደት ዘመናት ውስጥ በሚኖሩት አይሁዶች ፊት የምርጫ ዕድል እንዳላቸው ገልጾላቸዋል። ምንም እንኳን በስደትና በክፉ ዘመን ውስጥ በመኖር በጨለማ ቢመላለሱም (ብርሃን ባይኖራቸውም)፣ እግዚአብሔርን ለመከተል (በእግዚአብሔር ስም ለመታመንና በአምላካቸውም ለመደገፍ) ሊመርጡ ይችሉ ነበር። እነዚህ በችግር ጊዜ ሳይቀር ልክ እንደ ባሪያው የእግዚአብሔርን ድምፅ በመስማት የሚታዘዙ ናቸው።

ወይም ደግሞ የዓለምን መንገድ በመከተልና ከእግዚአብሔር ይልቅ በራሳቸው በመመካት ጊዜያዊውን ደስታ ሊያጣጥሙ (የእሳታቸውን ነበልባል ሊያነዱ) ይችሉ ነበር። እነዚህ የእሳት ነበልባሎች በጊዜያዊ ምድራዊ የምናኔ ጉዞአቸው የተለማመዱቸው ክፉ ተግባራት ሲሆኑ የኋላ ኋላ ያጠፉዋቸዋል። በራሳቸው ጥበብና ጥረት መንገዳቸውን ለማብራት የሚሞክሩ ሰዎች የክፉ መዘዝ ይጠብቃቸዋል። በመጨረሻው ወደ ዘላለማዊ የሊቦል ሥቃይ በመግባት የእግዚአብሔርን ፍርድ ይቀበላሉ።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በየዕለቱ ከእያንዳንዳችን ፊት ይህ ምርጫ የተቀመጠው እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያኖች ጊዜያዊ የዓለም ብርሃን መርጠው ሊጠፉ የሚችሉባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? ሐ) ክርስቲያኖች የሰደትን ጨለማ መርጠው የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ የበረከት ብርሃን ሊያገኙ የሚችሉት እንዴት ነው? መ) ከዚህ ምዕራፍ ልንማር የምንችለው ሌላ መንፈሳዊ ትምህርት ምንድን ነው?

ሦስተኛ ቀን

ኢሳይያስ 51

19ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 51፡7-8፤ 12-13 አንብብ። ሀ) ሰዎችን ስለ መፍራት የተሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው? ለ) በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት እስኪያናጋ ድረስ ሰዎችን ልንፈራ የምንችልባቸውን መንገዶች ዘፍዝር። ሐ) ሰዎችን መፍራታችንን አስወግደን በእግዚአብሔር ላይ ባለን እምነት እንበረታ ዘንድ ልናደርጋቸው የሚገቡን ነገሮች ምንድን ናቸው?

በሁሉም ሁኔታ ውስጥ ማለት ይቻላል እውነተኛ ክርስቲያኖች አብዝተው የማይገኙ ብርቆች ናቸው። እግዚአብሔርን በምንከተልበት ጊዜ ከብዙዎቹ ሰዎች የተለያዩ ተቃውሞዎች ያጋጥሙናል። ይህ ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ ፍርሃት ይመራል። ከፍርሃት የተነሣ ደግሞ ተስፋ መቁረጥና እምነትን መደበቅ ይከተላል። የአይሁዶችም ሁኔታ ተመሳሳይ ነበር። አይሁዶች በምርኮኛነት ወደ ባቢሎን ሲሄዱ እዚያ የነበሩት ጣዖትን የሚያመልኩ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ የነበራቸውን አምልኮ ይቃወሙ ጀመር። የአሕዛብን የሕይወት ስልት ቢከተሉና ጣዖታቸውን ቢያመልኩ በቀላሉ መኖር ይችላሉ። እግዚአብሔር ግን በምርኮኛነት የሚኖሩበትን አገር ሰዎች አማልክት እንዳያመልኩ አስገንዘባቸው። ይልቁኑ እንደ እግዚአብሔር ትእዛዛት መኖር ነበረባቸው። ይህንንም ለማድረግ የቀድሞ ታሪካቸውን ማስታወስ ይኖርባቸው ነበር። ከእርሱ የተቆረጡበትን ድንጋይ ወደኋላ መለስ ብለው ሊመለከቱ ይገባቸው ነበር። አይሁዶች የአብርሃም ልጆች መሆናቸውን፣ እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዴት እንደባረከውና ዘሩን ታላቅ ሕዝብ እንዳደረገው ማወቅ ይገባቸው ነበር። ከግብፅ የወጡበትን ታላቅ ዘጸአትና እግዚአብሔር ለእነርሱ ሲል የፈጸማቸውን ተአምራት ማስታወስ ይገባቸው ነበር። ይኸው አምላክ እነርሱንም ከባቢሎን ባርነት ነፃ እንደሚያወጣቸው እርግጠኞች ሊሆኑ ይችሉ ነበር።

ብዙውን ጊዜ በሰደት ውስጥ ስንሆን እግዚአብሔር ቀደም ሲል ያደረገልንን ሁሉ እንዘነጋለን። ከኃጢአት ሕይወት እኛን በማዳን ያከናወነውን ታላቅ ተግባር፣ የዘላለም ሕይወት እንደ ሰጠንና በብዙ መንገዶች እንደባረከን እንረሳለን። የቀድሞውን ለማስታወስ ከቻልን እግዚአብሔር ሁልጊዜም እንዴት በሰደትና በመከራ መካከል እንደረዳን ልናስታውስ እንችላለን። ይህም እየተጋፈጥን ባለነው

አስቸጋሪ ሁኔታ ጸንተን እንድንቆምና ስለ የወደፊቱም ሕይወት ከመሥጋት እንድንታቀብ ይረዳናል።

በተጨማሪም ስለ ወደፊቱ ዘመን በእግዚአብሔር እጅ እንዳለና እግዚአብሔር የፍትሕና የጽድቅ ዘመን እንደሚያመጣ ማስታወስ ይኖርባቸው ነበር። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ለእርሱ በታማኝነት የቆሙትን ሁሉ ሲሸልም፤ በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት በመካድ ወይም በመደበቅ ዓለማዊ ሕይወት የተከተሉትን ወገኖች ይቀጣል።

1. እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመባረክ ቃል ገብቷል (ኢሳ. 51:1-8)

ሀ. አይሁዶች እግዚአብሔር አባታቸው አብርሃምን እንደባረከ እነርሱንም እንደሚባርካቸው መገንዘብ ነበረባቸው (ኢሳ. 51:1-8)

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሁለት ዓይነት አይሁዶች ነበሩ። በአንድ ወገን በሥጋዊ ውልደት ብቻ አይሁዳዊ ዝርያን ያገኙና ዳሩ ግን እግዚአብሔርን ተከትለው የማይታዘዙ ነበሩ። በተለይም በኢሳይያስ ዘመን በቁጥር የሚበዙት እንደ እነዚህ ዓይነቶቹ አይሁዶች ነበሩ። እነዚህን እግዚአብሔር አሕዛብን እንደሚቀጣቸው ይቀጣቸዋል። በሌላ በኩል እንደ አባታቸው አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር በመንፈሳዊው ጉዳይ ተስማምተው የሚኖሩ አይሁዶች ነበሩ። እነዚህ አይሁዶች እግዚአብሔርን ለመከተል ይፈልጉ ነበር። የገዛ ወገኖቻቸው በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት እያጥላሉባቸው ኖረዋል። ብዙኃን አምልኮተ ጣዖት በሚያካሂዱበት የአሕዛብ አገርም በምርኮኛነት ኖረዋል። በዚህ ሁሉ በታማኝነታቸው ጸንተዋል። እግዚአብሔር ወደፊት አብዝቶ እንደሚባርክ የተናገረው ለእነዚህ አይሁዶች ነው። እግዚአብሔር ጨለማና አስቸጋሪ በሆነ ሁኔታ ውስጥ በእምነታቸው እንዲጸኑ አበረታታቸው።

20ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 2:24-29፤ 4:1-17፤ ገላ. 4:21-31 አንብብ። ሀ) ጳውሎስ ሁለቱን ዓይነት አይሁዶች ያነጻጸረው እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያኖች ከየትኞቹ አይሁዶች ጋር ይመሳሰላሉ? ሐ) እነዚህ ሁለት ዓይነት አይሁዶች በክርስትናም ውስጥ የሚታዩት እንዴት ነው? ከኢትዮጵያ ወንጌል አማኝ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥም ጭምር እነዚህን ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖች ለይተህ አብራራ። መ) እነዚህን ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖች ለይቶ ማወቁ ለምን ያስፈልጋል? ሠ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምእመናቸቸው በስም ብቻ ሳይሆን በእውነትም ክርስቲያኖች እንዲሆኑ ምን ሊያደርጉ ይችላሉ?

ኢሳይያስ መንፈሳውያን አይሁዶች መልእክቱን በፍጥነት እንዲቀበሉ አዝዞአቸዋል። እነዚህ ወገኖች በሁለት መንገዶች ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ነበራቸው። በመጀመሪያ፡ «ጽድቅን የምትከተሉ» ሲል

ጠርቷቸዋል። ኢሳይያስ እግዚአብሔርን የወደዱትን ሰዎች ውጫዊ ባሕርይ ተመልክቶ ነበር። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔር የሚፈልገውን ነገር ይፈልጉ ነበር-በምድር ላይ ጽድቅን መመሥረት! አኗኗራቸው በልባቸው የሚያምኑትንና በአፋቸው የሚናገሩትን እንዲመስል ይጥራሉ። የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በመጠበቅ ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር ያሳያሉ። ከሰዎች ጋር በፍቅርና በሰላም አብረው ይኖራሉ። የእግዚአብሔር ሙሉ የጽድቅ አገዛዝ የሰፈነበትን ዓለም ይሻሉ። መፈለግ ብቻ ሳይሆን ጥረትንም ያከላሉ። ጽድቅ በአካባቢያቸው ሁሉ እንዲፈጸም ተግተው ይሠራሉ። የትኛውንም የክፋት ገጽታ በመጥላት ክፋትንና ፍሬዎቹን ለማስወገድ ይሠራሉ።

ሁለተኛ፦ እግዚአብሔርን ይሻሉ። ዳዊት ከእግዚአብሔር ጋር ግላዊና የተጋጋለ ግንኙነት የማድረጉን ፍላጎት የገለጸው ተጠምቶ ውኃን እንደሚፈልግ ሰው አድርጎ ነው [መዝ. (63)፡1-2፤ (42)፡21]። እግዚአብሔርን የሚወዱ ሰዎች ባለፈው ልምምድ ላይ ያልተመሠረተ ትኩስ ግንኙነት ከእርሱ ጋር ያደርጋሉ። ለዚህ ነው ሁልጊዜም እግዚአብሔርን የሚፈልጉት፤ የበለጠና የጠለቀ ነገር የሚጠይቁት። በሕይወት ዋናው ነገር ገንዘብ፤ ትምህርት ወይም ምችት ሳይሆን እግዚአብሔርን ማወቅና ከእርሱ ጋር የተለየ ግንኙነት ማድረግ መሆኑን ይገነዘባሉ። ስለሆነም እግዚአብሔርን መፈለግ የሕይወታቸው ቀዳሚው ቁምነገር ይሆናል።

21ኛ ጥያቄ፦ ሀ) እነዚህ ሁለት ባሕርያት ለምን እንደሚያስፈልጉ ግለጽ። ለ) በሕይወትህ እነዚህን ሁለት ባሕርያት ለማሳደግ እንዴት እንደ ጣርህ ግለጽ። ሐ) እነዚህ ሁለት ምዕራፎች እግዚአብሔር ከሕይወታችን የሚፈልገውን ነገር አጠቃልለው የሚያቀርቡት እንዴት ነው?

እግዚአብሔር በኢሳይያስ በኩል በምርኮ የነበሩትን አይሁዶች በተለይም እግዚአብሔርን ከማይፈሩት ከብዙኃኑ ጋር ፍርድ የተቀበሉትን ቅሬታዎች ሲያበረታታ እንመለከታለን። ለመንፈሳዊ አይሁዶች ተስፋ ቆርጦ በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት መተው ይቀልላቸው ነበር። ስለሆነም እግዚአብሔር በታሪክ ወደ አባታቸው አብርሃምና እናታቸው ሣራ ወደኋላ መለስ ብሎ ያመለክታቸዋል። ልጅ ባይኖራቸውም እግዚአብሔር ታላቅ ሕዝብ ሊያደርጋቸው ቃል ገባላቸው። ነገሮች ተስፋ የሌላቸው ቢመስሉም በእግዚአብሔር ተማመኑ። እምነት የሚያስፈልገው ነገሮች ሁሉ ተስፋ የሌላቸው በሚሆኑበት ወቅት ነው። እግዚአብሔርም የሚያከብረው ነገሮች አይሞከራ በሚሆኑበት ጊዜ በእምነት የሚጸኑትን ሰዎች ነው።

እግዚአብሔር አይሁዶች ከእርሱ ወደ ወጡበት ድንጋይ እንዲመለከቱ አዘዛቸው። በጥንት ዘመን ሰዎች እንደ ቤተ መንግሥት ወይም ቤተ መቅደስ ዓይነት ታላላቅ ሕንጻዎችን በሚያንጹቡት ጊዜ

ከብዙ ድንጋዮች መካከል ቀርጸው ለሥራው የሚፈልጉትን ያወጡ ነበር። ይህም በኢትዮጵያ የእብነበረድ ድንጋዮች የሚቀረጹበት ዓይነት ነው። ከአንድ ስፍራ የተገኘው ድንጋይ ሁሉ አንድ ዓይነት መሆኑ ግልጽ ነው። እያንዳንዱ ድንጋይ ተመሳሳይ ቀለም፣ መስመሮች፣ ወዘተ... ይኖሩታል። ለሆነም ማንኛውም ሰው ድንጋዩን አይቶ ከየት እንደመጣ መናገር ይችላል። እግዚአብሔር በታማኝነት የተከተሉትን አይሁዶች ሲመለከት ከአብርሃም ተፈልፍለው መንፈሳዊ ድንጋዮች እንደተነሡ ይገነዘባል። አብርሃም ጣዖት አምላኪዎች በነበሩበት የዑር ምድር የነበረውን የተመቻቸ ኑሮ እርግፍ አድርጎ እንደተወ ሁሉ በኢሳይያስ ዘመን የነበሩት መንፈሳዊ ልጆችም እግዚአብሔርን በመከተል ጽድቅን አድርገዋል። እግዚአብሔር ሁለቱንም የቀረጸው ከአንድ ዓይነት መንፈሳዊ ድንጋይ ነበር። እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የሚጣለው እምነት ቁልፍ ሚና ወደሚጫወትበት ወደዚያ መንፈሳዊ ምንጭ እንዲመለከቱ ፈለገ። እግዚአብሔር እርሱን ለመከተል ሁሉንም ነገር የተዉትን ሁለት ግለሰቦች አብርሃምና ሣራን በመውሰድ ወደ ታላቅ ሕዝብነት ለውጧቸዋል። በተመሳሳይ ሁኔታ እግዚአብሔር እርሱን ከልባቸው የወደዱትን ጥቂት ቅሬታዎች እንደገና ወደ ታላቅ ሕዝብነት ይለውጣቸዋል። የአብርሃም በረከት ተካፋዮች ይሆናሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ ጳውሎስ አሕዛብ የሆንን እኛም የአብርሃም ዓይነት እምነት ካለን የበረከቱ ተካፋዮች እንደምንሆን ገልጾአል (ሮሜ 2:29፤ 4:11-12፤ 16-17፤ ገላ. 3:29)።

2. እግዚአብሔር ሕዝቡንና ምድርን ሁሉ ይባርካል (ኢሳ. 51:3-8 አንብብ)

ሀ. እግዚአብሔር የጽዮንን ከተማ እንደገና ያንጻል (ኢሳ. 51:3)። እግዚአብሔር ተወዳጁ የጽዮን ከተማ እንደፈራረሰች ምድረ-በዳም እንደሆነች ተመለከተ። ነገር ግን እግዚአብሔር በቅሬታዎቹ አማካኝነት ለከተማይቱ ምሕረቱን በማሳየት ያጽናናታል። እንደገና ተጠግና ታብባለች። በረሃማነታቸው ተወግዶ ኢየሩሳሌምና ይሁዳ እንደ ዔድን ገነት እንደ እግዚአብሔርም ገነት ይለመልማሉ። ከባርነት፣ ከምርኮ፣ ከሞትና ከረሃብ ውካታ ባሻገር እግዚአብሔር ሕዝቡን ዳግም ይባርካቸዋል።

ለ. እግዚአብሔር ለእስራኤል እውነተኛ ደኅንነትን፣ ጽድቅንና ፍትሕን ያመጣቸዋል (ኢሳ. 51:4-5)። (ማስታወሻ፡ በኢሳይያስ 51:4-6 እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ያለውን የቅርብ ግንኙነትና በእነርሱ ምትክ የሚያከናውናቸውን ተግባራት ለማሳየት ሲል «ወገኔ፣ ሕዝቤ--- » የሚሉትን አገላለጾች ዘጠኝ ጊዜ ጠቅሷል።) በሙሴ ዘመን እግዚአብሔር ለሕዝብ እስራኤል ሕጉን ሰጥቷቸዋል። ሕዝቡ ግን ሕጉን አልጠበቁም። መሢሔ በሚመጣበት ጊዜ ግን

እግዚአብሔር በባሪያው አማካኝነት ለሁለተኛ ጊዜ ትእዛዛቱን ይሰጣል። ይህ ወቅት አብዛኛው ሕዝብ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ካልፈለገበት የብሉይ ኪዳን ዘመን የተለየ ይሆናል። እስራኤላውያን ተለውጠው ሕዝቡ በፍትሕና በጽድቅ መኖር ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር የሚያመጣው ጽድቅ ለአሕዛብ ሁሉ ይዳረሳል። እግዚአብሔር ለአይሁዶች የገባላቸው ነፃ የመውጣት ተስፋ እየፈጠነ ነበር። ይህ ነጻነት መጀመሪያ ከባቢሎን ምርኮ ወጥተው ወደ ይሁዳ መመለሳቸውን የሚያመለክት ነበር። ይሁንና፤ ነጻነቱ ዓለም አቀፋዊ መንፈሳዊ አስተዋጽኦ እንዳለው ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ሕጉን እንደገና ይሰጣል። ሕዝቡም በግዴታ ሳይሆን ከፍቅር የተነሣ ሊታዘዙት ስለሚፈልጉ ሕጉን ይጠብቃሉ። የዚህ ትንቢት የመጨረሻ ፍጻሜ ገና ወደፊት የሚከሰት ይሆናል።

ሐ. እግዚአብሔር ለዓለም ሁሉ ፍትሕን ያመጣል (ኢሳ. 51:5)። አይሁዶች እግዚአብሔርን ለመከተል በሚፈልጉባቸው ጊዜያት ከተጋፈጧቸው ታሪካዊ ችግሮች አንዱ በአካባቢያቸው የነበሩት አሕዛብ እግዚአብሔርን የማይከተሉ መሆናቸው ነበር። ይህም አሕዛብ አገሮች በእስራኤል ላይ ጦርነት እንዲከፍቱና አሉታዊ ተጽዕኖዎችን በይሁዳ ላይ እንዲያሳድሩ አድርጓል። ነገር ግን እግዚአብሔር ሙሉ ነጻነቱን በሚያመጣበት ወቅት ነገሮች ይለወጣሉ። እግዚአብሔር በአሕዛብም መካከል ተግባሩን ያከናውናል። የእርሱ ፍትሕ በአገሮች ሁሉ ስለሚደርስ እነርሱም ለሕግጋቱ ተገዝተው ይኖራሉ። በሩቅ ያሉ ደሴቶች ላይቀር በእግዚአብሔር ተማምነው ከእርሱ የሚመጣውን ደኅንነትና ፍትሕ ተስፋ ያደርጋሉ።

መ. እግዚአብሔር ለጻድቃን የሚያመጣው ጽድቅና ውጤቶቹ እርሱን ለመከተል በማይፈልጉት ወገኖች ላይ ከሚደርሰው ሁኔታ ጋር ሲነጻጸር (ኢሳ. 51:6-8)። እግዚአብሔር አሁንም የምድርን ጊዜያዊ ነገሮች ከዘላለም ጋር ያነጻጽራል። ለሰዎች ሁሉም ነገር ባለማቋረጥ ስለሚለዋወጥ ነገሮች ለዘላለም እንደማይኖሩ የማሰብ ልማድ አዳብረናል። ነገር ግን ስለ ሰማያት (ከዋክብት፣ ፕላኔቶች) እና ምድር ስናስብ ለዘላለም በስፍራቸው የነበሩና ወደፊትም እንደሚኖሩ አድርገን እንገምታለን። ይህ ግን ከሰብአዊ እይታ አንጻር ብቻ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ለሕዝቡ እንደተናገረው እነዚህ የማይለወጡ የሚመስሉ ነገሮች ላይቀር አንድ ቀን ያልፋሉ። «ሰማያት እንደ ጢስ በንነው ይጠፋሉ፤ ምድርም እንደ ልብስ ታረጃለች።» ምሕረትንና ደኅንነትን ይቀበሉ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ሳይመለሱ በዓመፃቸው ሊቀጥሉ የመረጡት ሰዎችም ይጠፋሉ። በቁሳዊ ዓለም ላይ የተደገፉት ሰዎች ከቁሳዊው ዓለም ጋር ይጠፋሉ።

ነገር ግን በማይታይ ዘላለማዊ ሕይወት መርሆች ላይ ተመሥርተው የሚኖሩ ሁሉ የተሻለ ሽልማት ይጠብቃቸዋል። ኢሳይያስ በዚህ ዓይነት እግዚአብሔርን በታማኝነት የሚከተሉ ወገኖች (ጽድቅን የሚያውቁና ሕጉም በልባቸው ያለ) ሲል ገልጽክል። በጽድቅ ለመኖር ሰዎች እግዚአብሔር ምን እንደሚፈልግ ማወቅ ይኖርባቸዋል። እግዚአብሔርም ለአይሁዶች ከእነርሱ ምን እንደሚፈልግ ሳይገልጽ አልተዋቸውም። የእግዚአብሔርን ሕግጋት ያውቃሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ እግዚአብሔር ከሕይወታችን ለሚፈልገው ነገር መሃይማን እንድንሆን አይፈልግም። ለአዳዲስ ክርስቲያኖች ከዳኑበት ዕለት ጀምሮ የእግዚአብሔርን ቃል በግልጽ ማስተማር የሚያስፈልገው ለዚህ ነው። እንደ እግዚአብሔር ሕግጋት ይኖሩ ዘንድ ምን እንደሚያስደስተውና እንደሚያስጸይፈው ማወቅ ይኖርባቸዋል። ነገር ግን እነዚህ ሕግጋት ብዙ ሰዎች በማያነቡት መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሳይሆን በሕዝቡ ልብ ውስጥ ጭምር እንደተጻፉ ኢሳይያስ ገልጽክል። ይህም የእግዚአብሔርን ቃል በቀላሉ ሊያውቁ እንደሚችሉና በታዛዥነት እየተመላለሱ እግዚአብሔርን ደስ እንደሚያስኙ ያመለክታል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ደግሞ ቃሉን የመታዘዝ ብቃት ያጎናጽፋቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለሕዝቡ መንፈስ ቅዱስን እንደሰጠ ተገልጽክል።

እግዚአብሔርን በሚያስደስት መንገድ የሚኖሩ ወገኖች ዓለም አላፊ መሆኑን መገንዘብ ይኖርባቸዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚያመጣው ደኅንነት፣ ከፖለቲካዊና መንፈሳዊ ባርነት ነፃ ማውጣቱ፣ እና የእግዚአብሔር ጻድቅ ማለትም ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚስማማ ሕይወት መምራቱ ዘላለማዊ እሴት አለው። በማይታየው ዘላለማዊ ዓለም ሰዎች በደኅንነትና በጽድቅ አገዛዝ ውስጥ ሲኖሩ ታላቅ ደስታ ይሆናል። በምርኮ ጨለማና በስደት መካከል ተቀምጠው አእምሯቸውን በእነዚህ ዘላለማዊ ነገሮች ላይ ካሳረፉ ጠላትን መፍራት እንደሌለባቸው ኢሳይያስ ገልጽክል። አንድ ቀን ታላቅ ደስታ እንደሚያጋጥማቸው በማወቃቸው ይጽናናሉ።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የዓለምን ጊዜያዊ ደስታና ጥቅም ከእግዚአብሔር መንግሥት ዘላለማዊ ደስታና በረከቶች ጋር ማነጻጸሩ ዛሬ የምንኖርበትን ሁኔታ የሚለውጠው እንዴት ነው? ለ) አንድ ወረቀት ወስደህ በሁለት ዓምዶች ክፈለው። በአንድ በኩል ጥሩ የሆኑትን የዚህን ዓለም ጥቅሞች ጻፍ። በሌላኛው በኩል የእግዚአብሔር ልጆች የሚያገኙዋቸውን ዘላለማዊ በረከቶች ጻፍ። ይበልጥ ሊተኮርበት የሚገባው የትኛው ነው?

ይህ ትንቢት የሚያመለክተው የትኛውን ወቅት ነው? ብዙዎቹ የዚህ ክፍል ትንቢቶች በቀዳሚነት የሚያመለክቱት ከ70 ዓመታት በኋላ አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ ስለተመለሱበት ሁኔታ ነው። ነገር ግን እነዚህ ትንቢቶች በዘሩባቤል፣ ዕዝራና ነህምያ መሪነት አይሁዶች

በተመለሱበት ወቅት ከተፈጸመው ክስተት ርቀው ይሄዳሉ። ብዙ ምሁራን የእነዚህ ትንቢቶች የመጨረሻ ፍጻሜ የሚከሰተው ገና ወደፊት እንደሆነ የሚናገሩት ለዚህ ነው። የቅድመ-ሺህ-ዓመታት አመለካከት ያላቸው ምሁራን ክርስቶስ በምድር ላይ ለመግዛት በሚመጣበት ጊዜ ስለሚሆነው የወደፊት በረከት እንደሚናገሩ ያስባሉ። አልቶ ሺህ ዓመታት እና የድኅረ-ሺህ ዓመታት አመለካከት ያላቸው ምሁራን በእውነተኛ አማኞችና በቤተ ክርስቲያን በኩል በተምሳሌታዊ መልኩ እንደተፈጸሙ ያስረዳሉ።

3. እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ እንዲሠራ የቀረበ ጥሪ (ኢሳ. 51:9-10 አንብብ)

እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ እስኪሠራ ድረስ በትዕግሥት መጠበቁ ቀላል አይደለም። የሰባ ዓመታት ምርኮ ረዥም ጊዜ በመሆኑ፣ አያሌ ትውልዶች ሊሞቱና የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል ላያዩ ይችላሉ ነበር። ስለሆነም ኢሳይያስ የምርኮኞቹን አይሁዳውያን ጩኸት በማስተጋባት እግዚአብሔር ሥራውን እንዲጀምር ጠይቋል። የእግዚአብሔር አለመሥራት እንቅልፍ እንዳሸለበወ ተደርጎ ተገልጾልኝ። እግዚአብሔር ሰው ባለመሆኑ እንቅልፍ መተኛት እንደማያስፈልገው ግልጽ ነው [መዝ. (121):4]። በቅኔያዊ አገላለጽ መዝሙረ ዳዊት ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን አለመሥራት ከእንቅልፍ ጋር አዛምዶ ይገልጻል። ቀደም ሲል እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት ነፃ አውጥቷቸዋል። ስትገዛቸው የኖረችውን ግብፅን ማጥፋት ብቻ ሳይሆን ሕዝቡ በሰላም ይሻገሩ ዘንድ እግዚአብሔር ቀይ ባሕርን አድርቋል። ኢሳይያስ ይህንን ነጻነት ከ«ረዓብ» ጋር እንደተደረገ ውጊያ አድርጎ በተምሳሌት ገልጾታል። እግዚአብሔር በማሸነፉ አውሬዋ ግብፅ ወደመች። በተመሳሳይ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማጥፋት የሚፈልጉ ሁሉ ከእርሱ ቁጥጥር ውጭ አይደሉም። እርሱ ድል-ነሺ እንደ መሆኑ ለሕዝቡ ደኅንነት ይሠራል።

4. በባቢሎን ለሚገኙ ምርኮኞች የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል (ኢሳ. 51:11-16 አንብብ)

እግዚአብሔር ሕዝቡ ወደ ይሁዳ ለመመለስ መናፈቃቸውንና ከምርኮ በቶሎ ባለመለቀቃቸው ተስፋ መቁረጣቸውን ተገነዘበ። ስለሆነም አንድ ቀን ስለሚፈጸመው ነገር በአእምሯቸው ውስጥ ሥዕል ሣለ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ከባርነት ነፃ ያወጣል። ባሪያዎች በቅርብ ዘመዶቻቸው ተገዝተው ነፃ እንደሚወጡ እግዚአብሔር ይቤዣቸዋል። በደስታ ተሞልተው ወደ ኢየሩሳሌም በመመለስ ለእግዚአብሔር ምስጋና በደስታ ይዘምራሉ። ነፃ በሚወጡበት ጊዜ ደስታቸው ቅዋ ስለሚያጣ የስደትና የምርኮኝነት ዘመናቸውን ይዘነጋሉ። ኃዘናቸው

ይመክናል። የባቢሎናውያን እስረኞች ሆነው ቢቆዩም ነጻ እንደሚወጡ እግዚአብሔር ቃል ገብቶላቸዋል። እንደ ባሪያዎችና እስረኞች በረሃብ ቢሠቃዩም አንድ ቀን ያጠግባቸዋል።

እግዚአብሔር በባቢሎን ባሪያዎች ሆነው በነበሩበት ጽልመታም ወቅት ሌላው ሊያስታውሱት የሚገባው የእግዚአብሔርን ኃይል ነበር። ባቢሎናውያንን በሥጋዊ ዓይኖቻቸው ቢመለከቷቸው የማይሸነፉ ስለሚመስሏቸው አይሁዶች በፍርሃት ለመኖር ይገደዱ ነበር። እግዚአብሔር ግን ፍርሃታቸውን አቁመው የእግዚአብሔርን ማንነትና የባቢሎናውያንን ሰብአዊነት እንዲገነዘቡ አሳለበ። እንደ ሰብአዊ ሰዎች ባቢሎናውያን ጊዜያዊ፣ ሟችና ጠፊዎች ነበሩ። እግዚአብሔር እንደሚያጠፋቸው ገለጸላቸው። ከዚህ በተቃራኒ፣ እግዚአብሔር የሰማይና የምድር ፈጣሪ ነው። ዘላለማዊ አምላክ በመሆኑ ማንም ሊረታው አይችልም። ከአይሁዶች ጋር በመሆን በችግራቸው ጊዜ ያጽናናቸዋል። አይሁዶች ሕዝቡ እንደ መሆናቸው ከባቢሎን ምርኮ ነጻ ሊያወጣቸው ቃል ገብቶላቸዋል። ዘላለማዊው አምላክ የነርሱ አምላክ እንደሆነና አንድ ቀን ከምርኮ ነፃ እንደሚወጡ መገንዘባቸው አይሁዶች እምነታቸውን በጨለማው ዘመን እንዲጠብቁ ሊረዳቸው በተገባ ነበር።

ለእኛም ይኸው ተመሳሳይ መርህ ይሠራል። በምድር ላለን ብዙ ኃዘን አለብን። በእግዚአብሔር የመጨረሻው የነጻነት ተስፋ ላይ ሳይሆን በኃዘኑ ላይ ካተኮርን ተስፋ እንቆርጣለን። ስለሆነም አንድ ቀን የዓለም ኃዘን በዘላለማዊ ደስታ እንደሚለወጥ ማስታወስ ይኖርብናል። በሰማይ ስንሆን ደስታችን ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ የምድሩን ኃዘን እንዘነጋዋለን። በጨለማው ዘመን ግን ሁሉን ቻዩ አምላክ ከጎናችን እንዳለ ልናስታውስ ይገባል። ሕዝቡ እንደ መሆናችን አንድ ቀን የምንናፍቀውን ነጻነት ያቀዳጀናል።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ያለፍክበትንና እምነትህን ለመተው እስክትፈተን ድረስ የተቸገርህበትን ሁኔታ ግለጽ። ለ) በእንደዚህ ዓይነት ጊዜያት በእምነት ጸንቶ ለመኖር ስለ እግዚአብሔርና ለሕዝቡ ስለገባቸው የተስፋ ቃሎች ግልጽ ግንዛቤ ማግኘቱ እንዴት እንደሚጠቅም አስረዳ።

5. እግዚአብሔር የፍርድ እጁን ከይሁዳ ላይ ያነሣል

(ኢሳ. 51:17-23)

የእስራኤላውያን ዋነኛ መጠጥ ወይን ነበር። ወይን እንደ ቆይታው መጠን እየጠነከረ መሄዱን ይቀጥላል። ሰዎች ከላይ ሲጎነጩ ከታች የሚቀረው ጠንካራው ዝቃጭ ይሆናል። ያ ዝቃጭ ወይን መራራ በመሆኑ የመራራ ገጠመኝ ተምሳሌት ሆኖ ተገለጸ። ክርስቶስ ሊሞት ሲቃረብ ሁለት ደቀ መዛሙርትን የእርሱን ዓይነት መራራ የሞት ጽዋ

ሊጠጡ ይችሉ እንደሆነ ጠይቋቸዋል (ማቴ. 20:22-23)። ኢሳይያስ ኢየሩሳሌምን በወይን ጠጅ ሰከራ ከመሬት ላይ እንደ ወደቀች ሴት ገልጾአታል። ወይት ግን እግዚአብሔር በባቢሎን ምርኮ አማካኝነት በይሁዳ ላይ የሚያመጣው የእግዚአብሔር የቁጣው ጽዋ ነበር። አይሁዶች ለኃጢአታቸው ከዚህ የቁጣ ጽዋ እንዲጠጡ አስገድዷቸዋል። በዚህ የቁጣ ጽዋ የተገለጸው የባቢሎን ምርኮ በሺህ ለሚቆጠሩ የይሁዳ ልጆች ሞት ምክንያት ሆኗል። በጦርነቱ ሳቢያ ከተማዬቱ ተደምስሳለች፤ ብዙ ሰዎች በረሃብ ሞተዋል፤ የቀሩትም በመጨረሻው ወደ ምርኮ ተግዘዋል። የእግዚአብሔር ፍርድ እጅግ የከፋ በመሆኑ እንደ ድርብ ጥፋት ተቆጥሯል። እግዚአብሔር ምሕረትን የሚያደርግበት ሁኔታ እንደሌለ ሆኖ ተገልጾአል።

እግዚአብሔር ግን ቅጣቱን ለማንሣት የቁጣውን ጽዋ ከአይሁዶቹ እንደሚወስድ ተናግሯል። የእግዚአብሔር የበረከት እጅ ወደ ሕዝቡ የሚመለስ ሲሆን፤ ዳግም ቁጣውን አይጋፈጡም። ይልቁንም እግዚአብሔር የመራራውን ወይን ጽዋ ወስዶ የይሁዳ ጠላቶች ለሆኑት ለባቢሎናውያን ያጠጣቸዋል። ባቢሎን ሕዝቡን በማዋረድ፤ በመሬት አስተኝታ ወታደሮቿ እንዲረማመዱባቸው በማድረግ በይሁዳ ላይ የበላይነትን እንደተቀዳጀች አሳይታ ነበር። እግዚአብሔርም ባቢሎንን ሊቀጣት ወሰነ። በተመሳሳይ ሁኔታ በምድር ላይ የሚገኙ የእግዚአብሔር ጠላቶች አንድ ቀን ፍርዱን እንደሚጋፈጡ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። ይህም እምነታችንን ትተን እንደ እነርሱ እንዳንኖር ሊያስጠነቅቀን ይገባል።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከአይሁዶችና ከባቢሎናውያን ጋር ከነበረው አሠራር ስለ እግዚአብሔር ምን ልንማር እንችላለን? ለ) በቤተ ክርስቲያንና በሚጨቁኗት ወገኖች መካከል ከዚህ ጋር የሚመሳሰል ነገር ታዘበሃል? እንዴት? ሐ) ከዚህ ምዕራፍ ያገኘኸው ዐቢይ መንፈሳዊ ግንዛቤ ምንድን ነው?

አራተኛ ቀን፡ የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ተዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ሀ) ከኢሳይያስ 49 የፍጹሙን ባሪያ ባሕርያት ግለጽ። ለ) እያንዳንዱ ባሕርይ በኢየሱስ ክርስቶስ የተገለጸው እንዴት ነው? ሐ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዴት ሊሆኑ እንደሚገባ እነዚህ ባሕርያት እያንዳንዳቸው በምሳሌነት ሊያገለግሉ የሚገባቸው እንዴት ነው? መ) የባሪያው ዐቢይ ተግባር ምን ነበር? ሠ) የአንድ ክርስቲያንና የአንዲት ቤተ ክርስቲያን ዐቢይ ተግባር ምንድን ነው?

2. ባሪያው ለአሕዛብ ብርሃን እንደሚሆን ተገልጿል። ሀ) ይህንን የፈጸመው እንዴት ነበር? ለ) ዛሬም በኢትዮጵያ የሚገኙ ክርስቲያኖች ወንጌሉ በቀዳሚነት ለራሳቸው ወገኖች መዳረስ እንዳለበት የሚያስቡት እንዴት ነው? ሐ) ክርስቲያኖች ለሰዎች ሁሉ ክልባቸው የሚገዳቸውና ለዓለም ሁሉ የወንጌሉን ብርሃን ለማዳረስ የሚፈልጉ ቢሆን የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት ሁኔታ እንዴት ይለወጣል? መ) እንደ መሪ ጠቅላላውን ዓለም በወንጌል ለመድረስ በራስህና በቤተ ክርስቲያን አማካኝነት ምን አስተዋጽኦ ልታበረክት ትችላለህ?

3. ሀ) ስለ መከራ፥ ጽናትና የእግዚአብሔር ፈቃድ ከባሪያው የምንማረው ምንድን ነው? ለ) ይህ ብዙ ታዋቂ ሰባኪያን ስለ እግዚአብሔር ፈቃድና መከራ ከሚያስተምሩት የሚለየው እንዴት ነው?

4. ሀ) ኢሳይያስ 49 ሕዝብ እግዚአብሔር በመከራ ጊዜ ጸንተው እንዲኖሩ የሚያስተምረው እንዴት ነው? ለ) በእግዚአብሔር ታምነን ብንጸና በመጨረሻው ምን ሽልማት እናገኝ ይሆን? ሐ) ተስፋ ቆርጦ የዓለምን መንገድ ከመከተል ይልቅ መከራ ቢደርስብንም አሁን በታማኝነት መጽናት የሚሻለው ለምንድን ነው?

5. ሀ) ከኢሳይያስ 50 እግዚአብሔር ከኃጢአተኛው ጋር ስላለው ግንኙነት ምን እንማራለን? ለ) አንዳንድ ነገሮችን በማድረግ ፍቅሩን ማግኘት እንዳለብን ወይም እንዳይፈርድብን በፍርሃት በመሸማቀቅ ስለ እግዚአብሔር ሚዛናዊ ያልሆነ አመለካከት የምንይዘው እንዴት ነው? ሐ) ሌሎች ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ፍቅርና ይቅርታ በመመስገባቸው ፈሪሃ እግዚአብሔር ርቋቸው በኃጢአት የሚቆሽሹት እንዴት ነው?

6. ሀ) ከኢሳይያስ 50 ባሪያው ከሌሎች ጋር ስለነበረው ግንኙነት ግለጽ። ለ) ከእግዚአብሔር ጋር ስለነበረው ግንኙነት ግለጽ። ሐ) ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምሳሌ የሚሆነው እንዴት ነው? መ) ከባሕርያቱ ለመሪዎች ሊፈጽሙት የሚከብደው የትኛው ነው? ለምን? ሠ) ስለ መከራ፥ እግዚአብሔር መከራ ወደ ክርስቲያን ሕይወት እንዲመጣ ስለሚያደርግባቸው ምክንያቶችና እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ መከራውን ስለምንቀበልበት መንገድ ግለጽ።

7. ሀ) በምዕራፍ 50 ኢሳይያስ እግዚአብሔርን ለመከተል የወሰኑትንና የራሳቸውን ሥጋዊ ምኞት የተከተሉትን ሰዎች ሁኔታና ፍጻሜ የሚያነጻጽረው እንዴት ነው? ለ) ይኸው ተመሳሳይ ምርጫ በየዕለቱ ከፊታችን ተደቅኖ የሚገኘው እንዴት ነው? ሐ) ክርስቲያኖች የዓለምን ጊዜያዊ ብርሃን መርጠው ሊጠፉ የሚችሉት እንዴት ነው? መ) ክርስቲያኖች የስደትን ጨለማ ተጋፍጠው የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ በረከት ሊቀበሉ የሚችሉት እንዴት ነው?

8. ሀ) በኢሳይያስ 51 ውስጥ የሚገኙ ሁለት ዓይነት አይሁዶች የትኞቹ ናቸው? ለ) ኢሳይያስ ያተኮረባቸው ሁለት የመንፈሳዊ አይሁዶች ባሕርያት ምንድን ናቸው? ሐ) እነዚህ ሁለት ባሕርያት ለምን እንደሚያስፈልጉ ግለጽ። መ) እነዚህን ሁለት ባሕርያት በሕይወትህ ለማሳደግ የሞከርኸው እንዴት ነው? ሠ) እነዚህ ሁለት ባሕርያት እግዚአብሔር ከሕይወታችን የሚፈልገውን ሁሉ አጠቃልለው የሚገልጹት እንዴት ነው?

9. ሀ) ኢሳይያስ በእግዚአብሔር ተማምነው የሚኖሩትንና ለጊዜያዊ በረከቶች የሚሯሯጡትን ሰዎች በማነጻጸር ሊያስተላልፍ የፈለገው ትምህርት ምንድን ነው? ለ) በዓለም ጊዜያዊ ደስታና በእግዚአብሔር መንግሥት ዘላለማዊ በረከቶች መካከል ያለውን ልዩነት ማወቁ አስፈላጊነቱን እንዴት ይለውጠዋል? ሐ) አንድ ወረቀት ወስደህ በሁለት ዓምዶች ክፈለው። በአንደኛው ወገን ጥሩ የሚባሉትን የዓለምን ጊዜያዊ ጥቅሞች፣ በሌላኛው ደግሞ ለእግዚአብሔር ልጆች የተዘጋጀውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ዘላለማዊ በረከቶች ጻፍ። የትኛው የበለጠ አስፈላጊ ነው? ለምን? መ) ለራሳችንና ለቤተ ክርስቲያናችን ምእመናን በጊዜያዊ ጉዳዮች ከማተኮር ይልቅ ወደ ዘላለማዊ እሴቶች እንዲያቀኑ ለመርዳት ምን ልናደርግ እንችላለን?